

УНИВЕРЗИТЕТ
У НОВОМ САДУ

UNIVERSITY
OF NOVI SAD

ДЕЦЕНИЈА ОД ПРВИХ ИЗБОРА ПРОФЕСОРА ЕМЕРИТУСА НА УНИВЕРЗИТЕТУ У НОВОМ САДУ

*Биографије, активности и рад
професора емеритуса*

Радмила Маринковић-Недучин
Мирјана Војиновић-Милорадов

www.uns.ac.rs

**Деценија од првих избора професора емеритуса на
Универзитету у Новом Саду**

***Биографије, активности и рад професора
емеритуса на Универзитету у Новом Саду***

друго допуњено издање

Клуб професора емеритуса Универзитета у Новом Саду, 2021.

УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ

Биографије, активности и рад професора емеритуса на Универзитету у Новом Саду

„Деценија од првих избора професора емеритуса на Универзитету у Новом Саду Биографије, активности и рад професора емеритуса на Универзитету у Новом Саду“, друго допуњено издање

За издавача:

Проф. др Дејан Јакшић, ректор Универзитета у Новом Саду

Уредници:

Др Радмила Маринковић-Недучин, професор емеритус

Др Мирјана Војиновић Милорадов, професор емеритус

Лектор:

Др Мирјана Брковић

Технички уредник:

Миљан Шуњевић, студент докторских студија Архитектуре и урбанизма, Факултет техничких наука, Универзитет у Новом Саду

Штампа:

Футура, Нови Сад

Тираж:

100

Штампање публикације другог допуњеног издања омогућно је Покрајински секретаријат за високо образовање и научноистраживачку делатност у оквиру Пројекта Универзитетска сарадња на националном и међународном нивоу – пут ка даљој интернационализацији високог образовања.

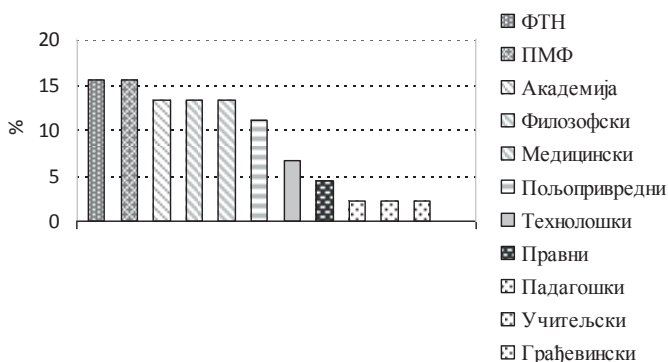

ОСНОВНИ ПОДАЦИ О БРОЈУ И СТРУКТУРИ ИЗАБРАНИХ ПРОФЕСОРА ЕМЕРИТУСА НА УНИВЕРЗИТЕТУ У НОВОМ САДУ

Протекла је деценија од избора првих професора емеритуса на Универзитету у Новом Саду (2008. године), звања уведеног у академски простор Србије законском регулативом и статутарним одредбама (Закон о високом образовању, 2005; Статут Универзитета у Новом Саду 2006). У периоду до 2021. године је у ово престижно звање изабрано укупно 45 чланова колектива Универзитета, 17 професорки (38 %) и 28 професора (62 %) са 11 факултета у саставу Универзитета (табела 1), са изузетним резултатима рада у уметничком и свим образовно-научним пољима (табела 2).

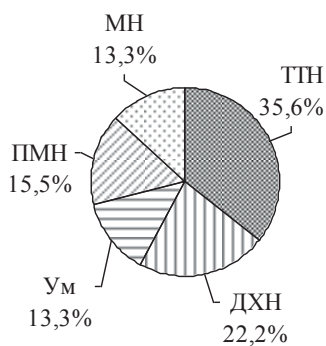
Табела 1. Структура изабраних професора емеритуса по факултетима

Факултет	Број	%
Факултет техничких наука	7	15,6
Природно-математички факултет	7	15,6
Академија уметности	6	13,3
Филозофски факултет	6	13,3
Медицински факултет	6	13,3
Пољопривредни факултет	5	11,1
Технолошки факултет	3	6,7
Правни факултет	2	4,4
Педагошки факултет	1	2,2
Учитељски факултет на мађарском наставном језику	1	2,2
Грађевински факултет	1	2,2
УКУПНО	45	100

Табела 2. Структура изабраних професора емеритуса по пољима

Образовно-научно/уметничко поље	Број	%
Техничко-технолошке науке	16	35,6
Друштвено-хуманистичке науке	10	22,2
Уметност	6	13,3
Природно-математичке науке	7	15,5
Медицинске науке	6	13,3
УКУПНО	45	100

КЛУБ ПРОФЕСОРА ЕМЕРИТУСА УНИВЕРЗИТЕТА У НОВОМ САДУ

Високо и значајно искуство и изузетни резултати професора емеритуса у широком спектру научних и уметничких области и дисциплина, посебан допринос ове групе еминентних професора у области развоја наставе, науке и уметности у сложеној универзитетској институцији усмереној ка интердисциплинарности као изазову савремене ере, били су основ иницијативе за формирање Клуба професора емеритуса, универзитетског удружења на Универзитету у Новом Саду. Иницијатива је начелно подржана на састанку одржаном 21. децембра 2015. године, којем је присуствовала већина професора изабраних у ово звање и тадашњи ректор Универзитета проф. др Душан Николић.

Клуб професора емеритуса Универзитета у Новом Саду основан је одлуком Савета Универзитета 9. јуна 2016. године, као организован облик удруживања професора емеритуса и учешћа у различитим облицима академског рада. Укупно 35 изабраних професора емеритуса изјаснило се о добровољном чланству у Клубу. Клуб је прво универзитетско удружење професора емеритуса у академском простору Србије.

На седници Сената Универзитета у Новом Саду одржаној 7. децембра 2017. године донет је Правилник о организацији и раду Клуба професора емеритуса, а у Ректорату Универзитета у Новом Саду је 21. марта 2018. године одржана прва изборна седница Клуба професора емеритуса Универзитета у Новом Саду, на којој је једногласно изабрано Председништво Клуба од седам чланова, у саставу који обухвата сва образовно-научна поља и поље уметности: Радмила Маринковић-Недучин, Мирјана Војиновић Милорадов, Ирина Суботић, Милка Ољача, Антун Маленица, Иштван Викит и Бранимир Гудурић. На конститутивној седници Председништва, која је одржана 4. априла 2018. године у Ректорату Универзитета, са мандатом од две године једногласно су изабрани за председавајућег Председништва проф. емеритус Радмила

Маринковић-Недучин и за заменика председавајућег проф. емеритус Мирјана Војиновић Милорадов.

Подржавајући основну програмску оријентацију Клуба професора емеритуса, дефинисану Одлуком Савета Универзитета о оснивању, рад Клуба усмерен је посебно на:

- развој образовања и науке у интердисциплинарном окружењу савремене ере;
- промоцију резултата научног и уметничког рада на Универзитету и у ширем окружењу у циљу бољег упознавања академске и шире заједнице, тржишта рада и привреде са образовним, истраживачким и уметничким достигнућима универзитетског кадра и студената;
- активно учешће у промоцији културе и уметности на Универзитету и у међууниверзитетској сарадњи као изузетно значајног елемента изградње савременог академског и истраживачког амбијента са новим и унапређеним садржајима;
- анализу, промоцију и подстицање издавачке политике у домену науке, културе и образовања на нивоу Факултета и Универзитета;
- умрежавање Клуба са сличним удружењима и другим организацијама на националном и интернационалном нивоу у циљу размене мишљења и искустава, покретања заједничких иницијатива и програма и отварања нових могућности за развој научног и уметничког кадра;
- анализу запошљавања високообразованог кадра као елемента развојне стратегије образовања и препознатљивости нових студијских програма на тржишту рада у корелацији са знањима и вештинама неопходним за развој каријере у ширем сектору рада.

АКТИВНОСТИ И РАД ПРОФЕСОРА ЕМЕРИТУСА УНИВЕРЗИТЕТА У НОВОМ САДУ

Рад и постигнути резултати током академске каријере професора емеритуса Универзитета у Новом Саду детаљно су приказани и анализирани у материјалима који су пратили њихов избор. У другој допуњеној монографској публикацији, у кратким биографијама колегиница и колега који су од увођења звања професора емеритуса имали част да им то звање буде додељено, сажето су приказани у континуитету њиховог рада активности, најзначајнија достигнућа у настави, науци, уметности и струци и допринос развоју Универзитета у Новом Саду.

Позиву да припреме ауторске прилоге за монографску публикацију одазвала се велика већина професора емеритуса Универзитета, 44 од укупно 45 изабраних колегиница и колега.

У припреми текста допуњеног другог издања монографије (са три новоизабрана професора емеритуса) поштовано је опредељење самих аутора у избору и начину приказа података.

Уредници публикације:

Радмила Маринковић-Недучин,

Председавајућа Председништва Клуба професора емеритуса

Мирјана Војиновић Милорадов,

Заменица председавајуће Председништва Клуба професора емеритуса

**Биографије професора емеритуса
Универзитета у Новом Саду
2008-2021.**

2008.

1. Проф. др Мирјана Војиновић
Милорадов, ФТН
2. Проф. др Бранимир Гудурић,
Медицински факултет
3. Проф. др Марија Краљевић-
Балалић, Пољопривредни
факултет
4. Проф. др Невенка Рончевић,
Медицински факултет
5. Проф. др Радомир Фолић,
ФТН
6. Проф. др Лепосава Шиђанин,
ФТН
7. Проф. др Владимир
Ковачевић, ФТН
8. Проф. др Маријана Царић,
Технолошки факултет
9. Проф. др Драган Шкорић,
Пољопривредни факултет

2009.

10. Проф. др Антун Маленица,
Правни факултет
11. Проф. др Јелена Михаљев-
Мартинов, Медицински
факултет

2010.

12. Проф. др Славко Гордић,
Филозофски факултет
13. Проф. др Нада Перишић-
Јањић†, ПМФ
14. Проф. др Свенка Савић,
Филозофски факултет
15. Проф. др Ирина
Суботић, Академија уметности
16. Проф. др Душан Сурла, ПМФ
17. Проф. др Слободан Ћурчић,
ПМФ

2011.

18. Проф. Влатко Гилић,
Академија уметности
19. Проф. Боро Драшковић,
Академија уметности
20. Проф. др Марија Клеут,
Филозофски
21. Проф. др Бранка Лазић,
Пољопривредни факултет
22. Проф. др Душан Петровачки†,
ФТН

2012.

- 23. Проф. Милан Блануша,
Академија уметности
- 24. Проф. др Мило Бошковић,
Правни факултет
- 25. Проф. др Првослав Јанковић,
Педагошки факултет
- 26. Проф. др Каталин Каич,
Учитељски факултет на
мађарском наставном језику
- 27. Проф. др Миодраг Текић,
Технолошки факултет¹

2013.

- 28. Проф. др Богдан Косановић,
Филозофски факултет
- 29. Проф. др Радмила
Маринковић Недучин,
Технолошки факултет
- 30. Проф. мр Халил Тиквеша,
Академија уметности
- 31. Проф. др Петар Циндрић,
Пољопривредни факултет
- 32. Проф. др Миодраг Злоколица,
ФТН

2014.

- 33. Проф. др Теодор
Атанацковић, ФТН
- 34. Проф. др Иштван Бикит,
ПМФ
- 35. Проф. мр Вида Огњеновић,
Академија уметности

2015.

- 36. Проф. Др Радмила Ковачевић,
ПМФ
- 37. Проф. др Вукадин Леовац,
ПМФ
- 38. Проф. др Милка Ољача,
Филозофски факултет

2016.

- 39. Проф. др Никола Грујић,
Медицински факултет
- 40. Проф. др Бојан Срђевић,
Пољопривредни факултет
- 41. Проф. др Илија Ћосић, ФТН

2017.

- 42. Проф. др Александар Прокић,
Грађевински факултет

2020.

- 43. Проф. др Стеван Пилиповић,
ПМФ
- 44. Проф. др Јован Поповић,
Медицински факултет

2021.

- 45. Проф. др Љиљана Пешикан-
Љуштановић, Филозофски
факултет

Проф. др Нада Перишић-Јањић, ПМФ, *In memoriam*

¹ Колега није доставио биографију

Проф. др Мирјана Војиновић Милорадов

Рођена у Сремској Каменици. Дипломирала, магистrirала и докторирала на Технолошком факултету Универзитета у Новом Саду. Предавала је на Технолошком, Природно математичком, Медицинском, Филозофском и Факултету техничких наука предмете из области примењене и медицинске хемије и инжењерства заштите животне средине. Држала је наставу на магистарским и докторским студијама у земљи и иностранству. Бораила је на студијском усавршавању у Италији, Белгији, Холандији, Словачкој, Чешкој, Јужној Африци, Канади, Америци и Немачкој. Ангажована је као професор емеритус на мастер и докторским студијама на ФТН.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Области истраживачког рада: прва и ретка одређивања резидуа перзистентних органских полутаната у хуманим и биолошким узорцима, моделовање и прорачун подеоних коефицијената лако испарљивих перзистентних полутаната у амбијенталном ваздуху, примена егзо и ендоедралних наномолекула фулерена и мониторингом емергентних перзистентних супстанци. Била је пленарни предавач на конгресима у Бостону, Прагу, Барселони, Манитоби, Вахенингену, Братислави, *Gyeongju*, Београду, Нишу, Суботици... Експерт је UNEP-а за POPs медитеранске регије. Руководила је 14 међународних пројеката (*APOPSBAL*, *NATO*, *TEMPUS*, *COST*, *Slovak AID* и други). Објавила је преко десет приручника и збирки задатака на српском и енглеском језику. Рецензент је у часописима: *EMAS*, *Water Science and Technology*, *J. of Environmental Monitoring*, *FEB*, *Environmental Toxicology and Pharmacology*, *Environmental Science and Pollution Research*, Хемијска индустрија и других. Била је члан међуакадемског одбора САНУ „Човек и животна средина“. Објавила је преко 700 радова од тога више од 140 на *SCI* листи, цитирана преко 800 пута са индексом $h=12$ према бази *SCOPUS*. Ментор је преко 30 докторских дисертација.

Допринос развоју новосадског универзитета

Била је шест година директор Института за хемију ПМФ-а, шеф Катедре за хемију на Медицинском факултету и Катедре за Инжењерство заштите животне средине на ФТН-у и директор ТЕМПУС центра (*YUEE/ESENS*, 1991.), председник Стручног већа и руководица ЦИМСИ-а за магистарске, докторске и специјалистичке студије на универзитетском нивоу из Инжењерства заштите животне средине више од 20 година. Заједно са колегама са ФТН-а један је од оснивача и креатора студијског програма из области Инжењерства заштите животне средине. Добитник је већег броја признања, награда и плакета за посебан допринос развоју Универзитета, ФТН-а, ПМФ-а и Технолошког факултета. Посебно се истиче награда Министарства за заштиту животне средине Словачке Владе коју је са младим докторандима добила два пута на међународној конференцији *TOP (Technika Ochrany Prostredia)* – 2011 и 2018. за Прогресивну идеју, као и Златну плакету Универзитета у Братислави за дугогодишњу успешну истраживачку и образовну делатност у оквиру активности заштите животне средине.

Одабране публикације

1. Mihajlović I., Vojinović-Miloradov M., Fries E.: Application of Twisselmann Extraction, SPME, and GC-MS To Assess Input Sources for Organophosphate Esters into Soil, *Environmental Science and Technology*, 2011, Vol. 45, No 6, pp. 2264-2269, ISSN 0013-936X
2. Petrović (Đogo) M., Sremački M., Radonić (Jakšić) J., Mihajlović I., Obrovski B., Vojinović-Miloradov M.: Health risk assessment of PAHs, PCBs and OCPs in atmospheric air of municipal solid waste landfill in Novi Sad, Serbia, *Science of the Total Environment*, 2018, Vol. 644, pp. 1201-1206, ISSN 0048-9697
3. Vukavić T., Vojinović-Miloradov M., Mihajlović I., Ristivojević A.: Human milk POPs and neonatal risk trend from 1982 to 2009 in the same geographic region in Serbia, *Environment International*, 2013, Vol. 54, pp. 45-49, ISSN 0160-4120
4. Obrovski B., Bajić J., Mihajlović I., Vojinović-Miloradov M., Batinić B., Živanov M.: Colorimetric fiber optic probe for measurement of chemical parameters in surface water, *Sensors and Actuators B: Chemical*, 2016, Vol. 228, pp. 168-173, ISSN 0925-4005
5. Vojinović-Miloradov M., Lazar D., Đorđević A., Adamov J., Milić-Đorđević V., Odavić-Josić J., Koruga Đ.: Intercalation of alcohols methanol, ethanol and isopropanol into fullerene C60 lattice, *Journal of Molecular Structure*, 1998, No 471, pp 219-225, ISSN 0022-2860

Acad. Prof. Branimir Gudurić

Rođen 1940. godine u Nišu. Diplomirao na Medicinskom fakultetu u Beogradu 1963. godine i magistrirao 1967, dok je doktorsku disertaciju odbranio na Medicinskom fakultetu u Novom Sadu 1976. godine. Redovni profesor Opšte Hirurgije, Hirurške onkologije i Medicinske etike na Medicinskom fakultetu u Novom Sadu od 1989, sada u penziji. Profesor emeritus Univerziteta u Novom Sadu od 2008. godine. Specijalizaciju iz Opšte hirurgije završio je 1971. u Novom Sadu, a Grudne i kardiovaskularne hirurgije 1973. u Rotterdamu. Završio je i posle diplomsku školu Evropskog udruženja Onkoloških hirurga "Prof. Umberto Veronesi" u Milanu 1978. Redovni je član Vojvođanske Akademije Nauka i Umetnosti od 2010. godine, kao i član Medicinske Akademije Srpskog lekarskog društva u Beogradu od 2004. godine. Počasni član Udruženja Onkoloških hirurga Srbije od 2011. godine.

Oblasti rada i istraživanja

Uspostavljanje i usavršavanje tehnika skrininga, dijagnostike, lečenja i rehabilitacije u tretmanu malignih neoplazmi dojke, debelog creva, endokrinih žlezda i abdominalnih tumora. Pionir je osnivanja Operativne onkologije u Vojvodini i uvođenja "Hirurške onkologije" kao posebnog dela predmeta "Hirurgija sa ratnom hirurgijom" na dodiplomskim i posle diplomskim studijama na MF Novi Sad 1976. godine. Posebno je izučavao kombinovane tretmane u onkologiji (konzervativna hirurgija dojke uz zračenje, rekonstrukcione procedure posle amputacije dojke, preoperativno zračenje uz radikalnu hirurgiju karcinoma rektuma i dr.) Ukupno je saopštio i objavio 278 radova, editor je u šest monografija, pisac jednog poglavlja u stranim i šest u domaćim monografijama kao i pet poglavlja u udžbenicima. Držao je predavanja po pozivu na fakultetima u Londonu, Newcastle, New Yorku, Manzu i Ljubljani. Učestvovao je u dvanaest i rukovodio sa 15 višegodišnjih naučno-istraživačkih projekata Ministarstva za Nauku Vojvodine. Školsku godinu 1982/83 proveo je kao visiting istraživački profesor (IREX i Fulbright fellowships) u Sloan-Kettering Cancer Centru u New Yorku. Tri meseca 1984. godine boravio je kao "Honorary Consultant in Surgical Oncology u Charing-Cross Hospital London.

Dobitnik je Zlatne plakete “Prof. dr. Voja Stojanović” za naučno-istraživački rad za 1998. godinu Udruženja Univerzitetskih profesora i naučnih radnika Srbije u Beogradu. Nosioc je “Oktobarske nagrade Novog Sada” za 1998 godinu kao i Zlatne plakete Instituta za Onkologiju Srbije 2005. godine, za doprinos razvoju Onkologije u Srbiji. Nosioc je i nagrada ”za životno delo” Društva lekara Vojvodine Srpskog lekarskog društva za 2006. godinu, kao i Udruženja Univerzitetskih nastavnika i naučnih radnika Vojvodine za 2006. godinu i najzad Plaketa Instituta za Onkologiju u Sremskoj Kamenici povodom 50-godišnjice postojanja kao njen osnivač.

Odabrane publikacije

1. Gudurić B, Sterio B, Semnic R.:Intrasteriska aplikacija citostatika kod solidnih tumora, Acta Chirurgica Yugoslavia,1974,22(3): 1965-73
2. Gudurić B., Popović ., Sterio B., Šljapić N., Mihalj M.: Experiences with Thermography in the Early Breast Cancers on 10.000 examination. Introductory Lectures in Session for Early Breast cancer detections., Proceedings Second European Congress on Thermography, Barcelona 1978:16-26
3. Gudurić B.: Values of Hormonal and Metabolic Tests in Differential diagnosis between Breast cancers and Masthopaties. Introductory Lecture for Oversees membership in British Associationin Surgical Oncology (BASO) and published in Clinical Oncolgy 1978,4(4):391-39
4. McDermott E., Gudurić B., Brenann M.:Variables in Patients with Gastro-Intestinal Carcinoid tumours. British Journal of Surgery 1994,81:1007-1009
5. Gudurić B., Breberina M., Jovanović D.: Rak debelog creva u Vojvodini, Monografija br3, VANU,štamparija Stojkov Novi Sad 2009, 279 strana
6. Džodić R.,Nešković Z., Gudurić B.: Rak dojke, Udžbenik Medicinskog fakulteta u Beogradu, Zavod za Udžbenike Beograd 2015g. 290 strana.

Prof. dr Marija Kraljević-Balalić

Rođena 1941. godine u Novom Sadu. Diplomirala 1964., magistrirala 1969., a doktorirala 1974. na Poljoprivrednom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu. Zaposlila se 1966 kao asistent na predmetu Genetika na Poljoprivrednom fakultetu u Novom Sadu. Od 1976. docent, od 1983. vanredni profesor, a od 1987 redovni profesor, za naučnu oblast Genetika. Penzionisana je 2007. godine. Zvanje profesor *emeritus* Univerziteta u Novom Sadu stekla je 2008. godine.

Najznačajnija dostignuća u nastavi, nauci i struci

Predavala je Genetiku na Poljoprivrednom fakultetu u Novom Sadu. Na postdiplomskim studijama, (magistratura) predavala Populacionu genetiku, Kvantitativnu genetiku i Uvod u metodiku naučnog rada, Na master i doktorsim studijama predavala Metode naučnog rada (2008-2013, kao prof. *emeritus*). Predavala je Genetiku na Poljoprivrednom fakultetu u Sarajevu, Mostaru i Banja Luci. Mentor 56 magistarskih teza i 46 doktorskih disertacija, kao i brojnih diplomskih radova. Bila je mentor ili član Komisije za ocenu i odbranu doktorskih disertacija na PMF u Novom Sadu, Poljoprivrednom fakultetu u Zemunu, Agronomskom fakultetu u Čačku, Poljoprivrednom fakultetu u Skoplju i Fakultetu poljoprivrednih znanosti u Zagrebu. Bila je stipendista DAAD-a u dva maha (Martin Luther Universität, Institut für Genetik, Halle/Saale, DDR, oblast: Biohemijska genetika, 1970/71; Universität Hohenheim, Institut für Pflanzenzüchtung, Saatgutforschung und Populationsgenetik, Stuttgart, BRD, oblast: Populaciona genetika, 1997). U domaćim i međunarodnim časopisima objavila je 324 naučnih radova. Citaranost: 832 puta, h-indeks: 13 i i10-index: 21. Učestvovala na 29 međunarodna i 33 domaća naučna skupa sa saopštenjima. Bila je rukovodilac dva međunarodna projekta (YU-SAD, YU-Slovačka republika). Učestvovala je u radu poslovnih i stručnih organa Fakulteta (predsednik i član Nastavno-naučnog veća, član Saveta, predsednik Komisije za naučni rad studenata, predsednik Komisije za kvalifikacione ispite, predsednik Disciplinske komisije,

predsednik Komisije za doktorate, šef Katedre za genetiku oplemenjivanje biljaka, kao i rukovodilac postdiplomskih studija na smeru Genetika i oplemenjivanje biljaka).

Doprinos razvoju Univerziteta u Novom Sadu

Razvoju Univerziteta doprinela je kao predsednik Stručnog veća za poljoprivredne (biotehničke) nauke, biološke nauke i ekologiju, kao član Stručnog veća za tehničko-tehnološke nauke i kao član Stručnog veća za medicinske nauke Univerziteta u Novom Sadu. Bila je član Nastavno-naučnog veća Univerziteta, kao i član Nacionalnog saveta za nauku i tehnološki razvoj Republike Srbije. Doprinela je razvoju i napretku Fakulteta i Univerziteta kao prodekan za nastavu (1989/90 do 1990/91) i kao dekan Poljoprivrednog fakulteta u Novom Sadu (1991/92 do 1995/96).

Odabrane publikacije

1. Kraljević-Balalić M, Gašić O, Štajner D. Determination of specific α - and β -amylase activity in some wheat cultivars and their hybrids. In: Epigenetical Inf. Transfer in Biorecognition. Plenum Press, New York, London, 78-90, 1980
2. Kraljević-Balalić M, Borojević S.: Productivity of single and multi culm plant of winter wheat cultivars in field conditions. Euphytica 29, 705-713, 1980
3. Kraljević-Balalić M, Petrović S, Vapa Lj. Genetika - teorijske osnove sa zadacima. Poljoprivredni i Prirodno-matematički fakultet, Univerzitet u Novom Sadu, Novi Sad, pp. 369, 1991
4. Kraljević-Balalić M, Worland AJ, Porceddu E, Kuburović M. Variability and gene effects in wheat. In: Quarrie S, Janjić V, Atanasov A, Knežević D, Stojanović S. (Eds.) Genetic and Breeding of Small Grains. Monography, Pub. by ARI-Serbia, Belgrade, Yug., pp. 9- 53, 2001
5. Šomodi Š, Novković N, Kraljević-Balalić M, Karolina K. Uvod u naučni metod. Poljoprivredni fakultet, Novi Sad, pp. 319, 2004

Проф. др Невенка Рончевић

Рођена 1940. године у Танкосићеву крај Новог Сада од оца Пека и мајке Софије рођ. Ковачевић. Медицински факултет завршила је у Београду. Цео радни век провела на Институту за здравствену заштиту деце и омладине Војводине. Специјалистички испит из педијатрије положила је 1969., а специјалистички испит из клиничке фармакологије 1989. године. Изабрана је за редовног професора 1989., а за професора емеритуса 2008. године. Редовни је члан Медицинске академије Српског лекарског друштва од 2010 године. Члан Одбора за природне науке и сарадник Матице српске.

Учествовала је у настајању и развоју Института за здравствену заштиту деце и омладине, посебно у оснивању Кабинета за испитивање плућне функције, Одељења интензивне неге и терапије, Одељења за адолесцентну медицину и токсикологију. Бавила се испитивањем, лечењем и превенцијом акутних тровања деце и адолесцената; спровела епидемиолошко истраживање о тровањима деце у Војводини. Проучавала перзистентне полутаната у биолошким течностима (крв новорођенчета, трудница, породиља, крв из пупчаника новорођенчади и у хуманом млеку). Међу првима у земљи, почела је да се бави проблемима адолесцената. Увела је теме из адолесцентне медицине у све стручне и научне састанке педијатара у Србији и тиме значајно афирмисала адолесцентну медицину. Допринела је да теме из адолесцентне медицине постану неизоставни део теоретске и практичне наставе на студијама медицине и специјализацији из педијатрије и едукације здравствених радника. Учествовала је у изради Националног програма здравствене заштите жена, деце и омладине који је Влада Републике Србије усвојила 2009. године као и у изради Стручно-методолошког упутства за спровођење Уредбе о Националном програму здравствене заштите жена, деце и омладине.

Ментор је 11 магистарских теза и пет докторских дисертација.

Активан је члан Српског лекарског друштва (СЛД), члан Савеза националних европских друштава и удружења Педијатри (UNEPSA).

Добитник је признања “Најдражи професор” (признање студената), повеље СЛД 1995. и плакете СЛД-ДЛВ 2001, награде за Животно дело Удружења универзитетских професора и научних радника Србије у Новом Саду 2008. год, награде за Животно дело ДЛВ-СЛД 2008. год, награде за Животно дело “Др. Војислав Стојановић “ Удружења Универзитетских професора и научних радника Србије 2009. године, награде Покрајинског секретаријата за науку и технологију за најцитиранијег научног радника из области медицинских наука у међународним часописима 2006. године. Добитник награде Велики печат СЛД 2016 године.

Одабрани радови

1. Dalivoria Papadopoulos M, Roncevic N,Oski F.A. Postnatal changes in oxygen transport of term,,premature and sick infants:the role of red cell,2-3 diphosphoglucerate. *Pediatr.Res* 197;5:235-45.
2. Рончевић Н. Оксихемоглобинска крива труднице,породиље и новорођенчета(докторска дисертација) Медицински факултет,1974. Нови Сад.
3. Roncevic N, Pavkov S , Galetin/Smith R. Srerum concentrationns of organochlorine compouds dyring pregnancy and newborn period.; *Bul Environ Contamin Toxicol* 1987<38>117/24. 1987; 38:117-24-
4. Рончевић Н, Константинодис Ђ. Особености акутних трожвања деце у Војводини. *Срп Арх Целок Лек* 1992;120 (супл. 1):164-6.
5. Рончевић Н., Здравље адолесцената. *Срп Арх Целок Лек* 2006, 134 супл. 9-16.

Проф. др Радомир Фолић, Dr.h.c.

Рођен 1940. године у Шаптеју-Дечане. Дипломирао 1963. и докторирао 1983. на Грађевинском факултету (ГФ) у Београду, а магистрирао 1974. на ГФ у Загребу. Стручни испит положио је 1968. године (Министарство за привреду Србије). Редовни професор Универзитета у Новом Саду у ужој научној области Конструкције у грађевинарству и Теорија конструкција од 1988. године. Професор емеритус Универзитета у Новом Саду од 2008. године. Дописни члан Војвођанске академије наука и уметности од 2013. и Редовни члан Инжењерске академије Србије од 2000. (председник 2007-10).

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Предавао на редовним и последипломским студијама предмете Бетонских конструкција (БК), Бетонске мостове, Зидане конструкције. На докторским студијама Методологија научног рада, Земљотресно инжењерство, Специјалне БК, Реологију бетона. Поставио је више предмета за студенте грађевинарства и архитектуре (Материјали, конструкције и грађење, и Конструктивни системи). Предавао је и на ГФ у Суботици, Техничком факултету у Зрењанину, на Универзитету у Тузли и ГАФ у Нишу (докторске студије). Био је ментор за преко 530 инжењера и мастера, 22 магистра и 23 доктората.

Области истраживања БК и монтажне БК; Теорија конструкција; Земљотресно инжењерство; Преглед, процена стања и интервенције на објектима; Специјалне темељне конструкције и проучавање интеракције конструкција–темељ-тло. Сам или као коаутор објавио је преко 750 научних и стручних радова 6 књига, 3 монографије, 32 поглавља у публикацијама. Организатор мноштва Скупова и редактор је већег броја стручних публикација са преко 13000 страница. Главни и одговорни уредник часописа, категорије М24: ГМ и К (Building Materials & Structures) од 2002. и члан Редакције три Интернационална часописа. Председник је Савеза грађевинских инжењера Србије од 2004. Добитник је три плакете за

животно дело за стручни, педагошки и научни рад, и једне међународне. Радови су му цитирани у бази Google Scholar преко 520 пута.

Пре доласка на ФТН био је пројектант конструкција. Истиче се објекат Српског народног позоришта на коме је био аутор конструкције и одговорни пројектант са М. Аћићем, Спомен костурница у Т. Велесу, Висећи мост за пешаке преко Б. Дрима, Санације viseћег моста преко Врбаса у Б. Луци и др. Пројектовао је конструкције више зграда и хала, резервоара за воду. Радио је на испитивању, процени стања и на санацијама различитих објеката нарочито силоса, а решење примењено на Силосу у Куманову је цитирано у књигама и часописима, нарочито у Мађарској. Водио је надзор над градњом и санацијама бетонских мостова, силоса, хала и др.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

У више мандата био је директор Научно-образовног института, а од 1986-88. године декан Факултета техничких наука у Новом Саду. Значајно је допринео, развоју и опремању лабораторија, нарочито током 1987. године као и очувању и развоју Грађевинског, и формирању и развоју Архитектонског одсека ФТН, и повезивању са струковним удружењима и научно-образовним институцијама из иностранства.

Одабране публикације

1. Serdar, N., Folić, R. (2018): Vulnerability and optimal probabilistic seismic demand model for curved and skewed RC bridges, *Engineering Structures*, 175, pp. 411-425.
2. Фолић Р., Зенуновић, Д. (2016): Спрегнуте конструкције челик – бетон, АГМ књига, , стр. 362.
3. Folić, R.J. (2014): Bridge Engineering in Serbia, Ch. 16, in *Handbook of International Bridge Engineering*, Ed. L. Duan and W. Fah, Frances and Taylor, New York, pp. 687-747.
4. Folić, R., Zenunović, D. (2010): Durability problem of RC structures in Tuzla Industrial Zone - Two case studies, *Engineering Structures*, Vol. 32, July, 2010, pp. 1346-1360.
5. Folić, R., Radonjanin, V., Malešev, M.: The assessment of the Structure of Novi Sad Open University Damaged in Fire, *Construction and Building Materials*, (16) 2002, pp.427 - 440.
6. Folić, R.: A classification of damage to concrete buildings in earthquakes, illustrated by examples, *Material and Structures*, RILEM - Journal, 1991. Vol. 24, pp. 286-292.

Проф. др Лепосава Шиђанин

Рођена је 1940. г. у Скопљу. На Факултету за природне науке, одсек Металургија Универзитета у Љубљани, дипломирала је 1965., магистрирала 1976. и докторирала 1983. Од 1965. до 1972. ради као професор у Средњој машинској школи, Нови Сад. Од 1972. запослена је на Машинском, а потом на Факултету Техничких Наука (ФТН) у Новом Саду у звању асистента (1971), доцента (1984), ванредног (1989) и редовног професора (1994).

Изабрана је 2008., међу првих шест кандидата, за професора емеритуса из области Науке о материјалима, инжењерских материјала и микроскопије.

И даље је ангажована на ФТН-у у настави и као саветник на Докторским и Мастер студијама.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Током 48 година рада на ФТН-у, формира и учествује у извођењу 8 нових предмета на последипломским студијама, као и 10 предмета основних студија. Уводи нове наставне области: Металографија, Савремени материјали (пored металних уведени су и керамички, полимерни и композитни материјали), Механика лома, Светлосна и Електронска микроскопија и Електронска микроанализа. Написала је универзитетски уџбеник „Машински материјали II“. Ментор 3 и ко-ментор 2 докторске тезе, као и члан бројних комисија. Поред тога била је ментор, ко-ментор или члан великог броја магистарских теза, мастер и дипломских радова. Од бројних усавршавања, истичу се боравци на: School of Metallurgy and Materials, University of Birmingham, UK, код проф. R.E. Smallman и проф. M. Loretto, у трајању од по 3 месеца, 1977.–1978. г. и од 1990.–1995. г. по 4 месеца на пројекту „Microstructure of Ductile Cast Iron (ADI - materials)“ на основу чега је добила статус „Honorary Senior Research Fellow“. Добила је престижну стипендију Fulbright Grant и борави 1986/1987. 13 месеци на University of California at Berkeley, Department of Material Science and Engineering, USA, код проф. Gareth Thomas, где добија фину двофазну

феритно-мартензитну челичну жицу ултра високе чврстоће. Руководи 13, а учесује на 57 научних и стручних пројеката, од којих су 3 међународна, а 29 у сарадњи са привредом. Објавила је 400 радова (63 на SCI листи), цитирана 479 пута, индекси $h = 12$.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Била је заменик директора Института за производно машинство, ФТН. 2002. године први је шеф Катедре за Материјале и технологије заваривања, ФТН. Председник Универзитетског синдиката у Новом Саду. Једна од оснивача Универзитетског центра за електронску микроскопију у Новом Саду и председник управног одбора центра. Успоставила сарадњу са проф. R.E. Smallman на пројекту Microstructure of Ductile Iron - (АДИ-материјали). Као резултат сарадње потписан је Concordat, и додељен почасни докторат УНС-а проф. Smallman-у. Такође, успоставља и сарадњу са проф. Surya Kalindindi, Department of Material Science and Engineering, Drexell University, USA ради усавршавања студената.

Одабране публикације

1. Sidjanin, L., Miyasato, S.: *Void nucleation and growth in dual phase steel wire*, Materials Science and Technology, 5, (1989), 1200-1206
2. Sidjanin, L., Smallman, E. R., Young, J. M.: *Electron Microstructure and Mechanical Properties of Silicon and Aluminium Ductile Irons*, Acta Metallurgica et Materialia, 42/9, (1994), 3149-3156
3. Sidjanin, L., Rajnovic, D., Ranogajec, J., Molnar, E.: *Measurement of Vickers hardness on ceramic floor tiles*, Journal of the European Ceramic Society, 27, (2007), 1767-1773
4. Sidjanin, L., Rajnović, D., Erić, O., Smallman, R. E.: *Austempering study of unalloyed and alloyed ductile irons*, Materials Science and Technology, 26/5, (2010), 567-571
5. Balos, S., Sidjanin, L.: *Metallographic study of non-homogenous armour impacted by armour- piercing incendiary ammunition*, Materials and Design, 32, (2011), 4022-4029
6. Alexandrov, S., Sidjanin, L., Vilotić, D., Movrin, D., Lang, L.: *Generation of a layer of severe elastic deformation near friction surfaces in upsetting of steel specimens*, Metals, 8(1), 71, (2018), 1-9

Проф. др Владимир Ковачевић

Рођен 1940. године у Великом Цвјетнићу, СР БиХ. Основну школу и гимназију завршио је у Бачкој Паланци, а 1963. године Електротехнички факултет Универзитета у Београду, где је завршио магистарске студије 1969. Докторску дисертацију одбранио је 1975. године На Војно-Техничком Институту, Београд, радио је од 1963. до 1981. потом је на Универзитету у Новом Саду радио од 1981. до 2007. године.

Редовни професор Универзитета у Новом Саду у ужој научној области Рачунарска техника и рачунарске комуникације од 1986. године. Професор емеритус Универзитета у Новом Саду од 2008. године. Директор Истраживачко-развојног института RT-RK DOO за системе засноване на рачунарима, Нови Сад, током његовог еволутивног пута од 1992. до 2013. године.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

У настави на ФТН у Новом Саду увео је 24 нова предмета у 4 нове области: пројектовање физичке архитектуре, системске програмске подршке, системи међурачунарских комуникација, и система и апликација за рад у реалном времену. 2003. године је уведена је нова метода у наставном процесу: Блок настава на Катедри за рачунарску технику и рачунарске комуникације (сваки предмет се изводи 3 седмице и завршава се инжењерским пројектом). Аутор је и коаутор 16 универзитетских уџбеника, ментор 221 дипломска рада, 17 магистарских теза и 11 докторских дисертација на ФТН у Новом Саду.

Професионална оријентација је у домену електротехнике и рачунарства, рачунарске технике и рачунарских комуникација, и система реалног времена. Водио је више од 80 научних и развојних пројеката. Објавио је више од 110 радова у водећим научно-стручним часописима или саопштене на конференцијама, од којих су 6 у часописима на SCI листи. Има 6 патената и 4 прототипа и нова производа. Засновао је плодну сарадњу са нашим стручњацима који раде на универзитетима у Аукланду,

Шефиелду, Манчестеру, Остину, Бечу и Њу Џерсију. Основао је 3 компаније у оквиру ФТН у Новом Саду, на бази сарадње коју је успоставио са више водећих светских компанија. Члан је међународног удружења IEEE. Боравио је на стручном усавршавању у СССР (шест месеци) 1966., Шведској (шест месеци) 1971. и НДР Алжиру од 1977. до 1979. године при војно-техничком институту и факултету.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Створен је нов модел образовног и научног процеса тесно спрегнутог са праксом који генерише у светским размерама атрактивно научно-истраживачко и пословно окружење у Новом Саду. Тако Истраживачко-развојни институт RT-RK DOO данас доноси најсавременију технологију у образовни процес на ФТН и у исто време обезбеђује запослење за више од 1200 младих стручњака.

Одабране публикације

1. Katona Mihajlo, Pizurica Aleksandra, Teslic Nikola, Kovacevic Vladimir, Philips Wilfried, "A Real-Time Wavelet-Domain Video Denoising Implementation in FPGA", EURASIP Journal on Embedded Systems, Article ID 16035, pp. 1-12, 2006. (ISSN: 1687-3955)
2. Katona Mihajlo, Pizurica Aleksandra, Teslic Nikola, Kovacevic Vladimir, Philips Wilfried, "FPGA Design and Implementation of a Wavelet-Domain Video Denoising System", Lecture notes in computer science; ISSN 0302-9743, Vol: 3708/2005, Oct 2005, pp. 650-657, 2005. (ISSN: 0302-9743)
3. Popovic Miroslav, Atlagic Branislav, Kovacevic Vladimir, "Case study: a maintenance practice used with real-time telecommunication software", Journal of Software Maintenance and Evolution, Vol: 13, No: 2, pp. 97-126, 2001. (ISSN 1532-060X)
4. Saric Zoran, Jovicic Slobodan, Kovacevic Vladimir, Teslic Nikola, Kukolj Dragan, "System and Technique for Hands-Free Voice Communication Using Microphone Array", Patent no.RS49875, publication date: 17.08.2008. PCT number: PCT/RS2007/000017.
5. Saric Zoran, Jovicic Slobodan, Kovacevic Vladimir, Teslic Nikola, Kukolj Dragan, "System and Technique for Speaker Localization Using Microphone Array", granted 49859, filled 21. november, 2006, Patent no. P-2006/0642.

Проф. др Маријана Царић

Маријана Царић је рођена у Новом Саду, завршила је Гимназију Јован Јовановић Змај у Новом Саду и Технолошки факултет, смер конзервисане хране, Универзитет у Новом Саду. Магистрирала је 1970. године, а докторат у области техничких наука је одбранила 1974. године на Технолошком факултету истог Универзитета, истраживањем казеинских мицела у модел системима.

Редован професор је од 1985. године на Технолошком факултету Универзитета у Новом Саду, за предмете Технологија млека и млечних производа и Методе конзервисања, и шеф Катедре за технологије конзервисане хране од 2003. до 2006. Изабрана је за професора емеритуса Универзитета у Новом Саду 2008. године Сада ради на Факултету за економију и инжењерски менаџмент, Универзитета Привредна академија у Новом Саду, где је ректор од 2007-2010, а председник Савета од 2010. године.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Публиковала је око 230 научних радова, од којих око 50 у међународним и водећим међународним часописима. Објавила је 8 књига на нашем језику. Коаутор је 16 књига колектива аутора водећих светских издавача (Wiley, Elsevier, Champan&Hall, Academic Press, Blackwell Publishing) на енглеском језику. Учесник је бројних домаћих и међународних научних конгреса и симпозијума са ауторским радовима и/или пленарним предавањима по позиву. Креатор је, заједно са сарадницима, више нових производа (признато техничко унапређење и патент у процедури). Била на усавршавању у Швајцарској на Eidgenössische Technische Hochschule, Zürich; Немачкој у Milchversorgung Rheinland GmbH, Köln; и, као гостујући професор, на Utah State University, Logan у USA.

Носилац је више домаћих и међународних признања за допринос развоју науке и примену резултата научних истраживања у индустрији у области биотехнологије. Посебно се истиче награда Marshall-Rhone-Poulenc International Dairy Science Award, која се додељује сваке године једном стручњаку у свету ван USA и Канаде, за достигнућа у истраживањима из хемије, биохемије, технологије и инжењерства у области индустрије прераде млека. Носилац је признања Certificate of Appreciation, USDA, USA, 1990., за успешно руковођење и реализацију пројекта „Advancement by Usage Membrane Processes in Dairy Technology, рађеног у сарадњи Технолошког факултета, Прехрамбено- биотехнолошког факултета Свеучилишта у Загребу и Cornell University, USA, као и признања Superior Achievement Award, 1991., Protein Technologies International, USA. Руководилац је и учесник и других међународних пројеката, као EUREKA, IPA, TEMPUS, финансираних од EU, као и бројних националних пројеката.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Продекан је за науку Технолошког факултета Универзитета у Новом Саду у 3 мандата. Представник је Технолошког факултета у МНТР од 1997 – 2002. године. Члан је Директоријума Министарства за науку и заштиту животне средине РС од 2002 – 2007. године.

Одабране публикације

1. Caric, M.: Concentrated and Dried Dairy Products, VCH Publishers Inc, New York, 249 pp, 1994.
2. Savello, P., Caric, M., Mahmoud, R.: Fouling of Ceramic Membrane by Milk Proteins during Microfiltration, Australian Journal of Dairy Technology, 52, 60-62, 1997.
3. Carić, M., Dairy : Milk Powders; in: Food Processing: Principles and Application, Chapter 17 (ed Y.H. Hui.), Iowa : Blackwell Publishing, 2004.
4. Carić, M., Milanović, S.: Processed Cheese. In: Handbook of Food Science, Technology and Food Engineering. Book II., ed. Taylor and Frances, Marcel Dekker, Inc., New York, 151-1-151-11, 2006.
5. Iličić, M., Milanović, S., **Carić, M.**, Vukić, V., Kanurić, K., Ranogajec, M., Hrnjez, D.: The effect of transglutaminase on rheology and texture of fermented milk products. *Journal of Texture Studies*, 160 - 168, 2013.

Akademik SANU Dragan Škorić

Rođen 1937. godine u Vedašiću (Korenica) Hrvatska. Osmogodišnju školu je završio u Bačkom Brestovcu, a gimnaziju u Somboru. Diplomirao je na Poljoprivrednom fakultetu u Novom Sadu 1963. godine, magistrirao je 1968, a doktorirao 1975.

Izabran je u zvanje naučnog saradnika 1976. Na Poljoprivrednom Fakultetu u Novom Sadu izabran je u zvanje docenta 1978, vanrednog profesora 1983, a redovnog profesora 1990. godine na predmetu Genetika i Oplemenjivanje bilja.

Od 1965. do 2006. godine neprekidno je radio u Zavodu za uljane kulture Instituta za ratarstvo i povrtarstvo na genetici i oplemenjivanu suncokreta. U Zavodu za uljane kulture je bio upravnik od 1989. do 2006. godine. U dva mandata je bio predsednik Upravnog odbora Instituta, a tri mandata je bio član Nacionalnog saveta za nauku i tehnološki razvoj Srbije. Funkciju direktora Nacionalnog programa "Biotehnologija i agroindustrija" je obavljao od 2003. do 2006. godine (učestvovalo preko 900 istraživača na 65 projekata). Penzionisan je 2006. godine, a u zvanje profesora emeritusa je izabran 2008. godine. Za dopisnog člana Srpske akademije nauka i umetnosti je izabran 2003, a za redovnog člana 2009 godine. Inostrani član je Akademije nauka i umetnosti Republike Srpske, Agrarne akademije Ukrajine. Redovni je član Akademije inženjerskih nauka Srbije.

Od momenta zaposlenja pa do odlaska u penziju, bio je rukovodilac 5 značajnih domaćih projekata i 8 podprojekata. U periodu 1972. do 1991. godine rukovodio je sa tri projekta i dva zajednička podprojekta sa istraživačima iz SAD, kao i jednog projekta sa INRA, Francuska. Na projektu "Unapređenje uljanih kultura u Iranu" (1970- 1978) vodio je program oplemenjivanja suncokreta. Kao ekspert FAO/Roma boravio je u Sudanu, radi izrade studije o mogućnosti gajenja suncokreta u ovoj zemlji. Dva puta je boravio u Indiji kao ekspert FAO/Roma radi izrade studija o suncokretu. Najveću saradnju sa naučnim radnicima Kine je razvio u periodu 1982-2018, gde je boravio 19 puta. Najveću naučnu saradnju je razvio u okviru projekta FAO-Europien Research Network on Sunflower (FAO/Roma) u periodu 1975-2006. godina. Glavni kordinator ovog projekta je

bio od 1989-2010 . U ovom projektu su učestvovali naučni radnici iz svih evropskih zemalja koje gaje suncokret, kao i iz SAD, Argentine, Egipta, Irana, Indije, Kine i Ugande. Rezultati sa ovog projekta su publikovani u časopisu HELIA. Od 1002-2012. bio je član Izvršnog odbora ISA, Paris, France. U tri mandata je bio član Izvršnog odbora EUCARPIA. Od 1989. je glavni i odgovorni urednik međunarodnog časopisa o suncokretu HELIA, koji od 2014. izlazi *on line* u saradnji sa De Gruyter-om, Berlin. Pored toga je član redakcija časopisa iz Ukrajine, Makedonije, Rumunije i Hrvatske.

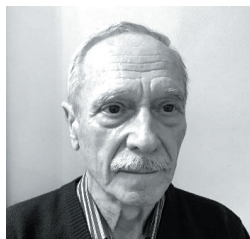
U SANU rukovodi sa jednim projektom i predsednik je Akademijaskog odbora za selo SANU. Bio je mentor 7 magistarskih teza, tri domaće i tri inostrane doktorske disertacije, kao i član većeg broja magistarskih teza i disertacija.

Preko 400 naučnih radova objavio je sam ili sa drugim autorima, a po dve knjige, sam ili sa drugim autorima, objavio je na srpskom, engleskom i ruskom jeziku.

Sa svojim timom stvorio je preko 60 hibrida u Srbiji i oko 150 koji su priznati u drugim zemljama. Sa inostranim partnerima stvorio je preko 70 zajedničkih hibrida, koji su se gajili na 10 % površina u svetu. Za svoj rad je dobio više domaćih i inostranih nagrada, među njima su najznačajnije: Pustovoit Award (ISA, Paris); Friendship Award (Vlada Kine).

Odabrane publikacije

1. Škorić, D., 1980. Desired model of hybrid sunflower and Nomly development NS-hybrids. *Helia*, No.3:19-24.
2. Škorić,D., 1985. Sunflower breeding for resistance to Diaporthe/Phomopsis helianthi. *Helia*, No:21-24.
3. Škorić,D., 1992. Achievements and future directions on sunflower breeding. *Field Crops Research*, 30-3-4:231-270.
4. Škorić,D., Jocić,S., and Lečić, N.,1999. Sunflower breeding for diferent oil quality. Genetics and breeding for oil quality and resistance. Dordrecht etc.:Kuwer, pp339-347.
5. Škorić,D., Jocić, S., Sakač, Z., Lečić, N.2008. Genetic possibilities for altering sunflower oil quality to obttain novel oils. *Canadiian, Journal of Phisiology and Pharmacology*. 86-4:215-221.

Проф. др Антун Маленица

Рођен 1940. у Дубровнику. У Новом Саду живи од 1947. године. Дипломирао је 1964. на Правном факултету у Новом Саду. Изабран је за судију Општинског суда у Новом Саду 1968. Докторирао је 1977. на Правном факултету у Београду. Редовни је професор у ужој научној области *Римско право* од 1993. Пензионисан је 2008. Изабран је за професора емеритуса Универзитета у Новом Саду 2009.

Резиме делатности у просветном и научном раду

Држао је наставу на предметима *Римско право* и *Правне теорије и институције антике*, те курсеве после дипломских и докторских студија на свом факултету и на Правном факултету у Београду. Учествовао је у различитим облицима наставе на факултетима у Италији, Румунији, Мађарској, Пољској, САД и Кини. Од 1987. године је гостујући професор на Правном факултету Универзитета *La Sapienza* у Риму. Одлуком Универзитета из 2003. добија статус професора у уговорном односу. Наставу на основним, специјалистичким или докторским студијама изводи у складу са програмом проф. Пјеранђела Каталана, шефа прве катедре за римско право. председава седницама научних скупова у иностранству. Члан је савета *Школе за усавршавање у области римског права* Универзитета у Варшави, научног комитета часописа *Zeszyty Prawnicze* (Пољска) и спољни је сарадник часописа *Diritto e storia* (Италија).

Објављује римске правне изворе, истражује историју римског права, рецепцију у Европи и Србији, његове институте и неке темељне правне појмове (*donatio, ius, negotium, causa, res, civis, civitas*). Прву збирку извора објављује 1989. године: *Извори римског права I том*, изд. Научна књига Бгд. Публикује 1997. прву књигу Јустинијанових *Дигеста* са пратећим конституцијама, изд. Сл. гласник Бгд., као први превод тог правног извора на неки од словенских језика.

Резултате истраживања уграђује у више издања уџбеника *Римско право* и уџбеник *Правне теорије и институције антике (Рим)*², изд. Правни фак. НС 2004. Објављује монографије: *Поклон у римском праву*, изд. Савр. админ. Бгд. 1981; *О методу историјскоправне науке*, изд. Правни фак. Бгд. 2012; *Ствари божанског права у римском претхришћанском периоду*, изд. Правни фак. НС 2014. и књигу *Историјски поглед на систематизацију права у европском континенталном праву и на развој појма „Приватно право“* изд. Правни фак. НС 2010. Као члан радне групе за израду модела уџбеника „Римско право“ за земље централно-источне Европе и Азије (оформљена је на VII Колоквијуму романиста, Рим 1998.) публикује модел за предмет на првој години студија: *The History of Roman Law*, изд. Правни фак. NS 2008.

Допринос развоју новосадског универзитета

Био је члан радних тела и органа Универзитета. На факултету 1987. године оснива први центар за изучавање римског права у централној и источној Европи. Организује 2002. у Новом Саду IX колоквијум романиста Централне и Источне Европе и Азије у чијем раду учествују романисти са више од педесет универзитета из Европе и Азије. На факултету је био шеф катедре, директор Института друштвених и правних наука, продекан (три мандата) и декан. Награђен је Повељом са златном плакетом Универзитета у Новом Саду.

Одабране публикације

1. *L'idea di Marx sulla proprietà*, Index (Napoli), 16/1988, стр. 15-23.
2. *Patria civitatis - patria iuris (Cic., De leg., II, 5)*, у *Umanità e nazioni*, Herder ed. – Roma 1995, стр. 5-15.
3. *Recezione diretta del Diritto romano nella parte introduttiva del Codice civile serbo*, у *Diritto@Storia.it.*, N. 4 (2005) = <http://www.dirittoestoria.it/Tradizione Romana/Antun Malenica.htm>
4. *De la notion de res dans la doctrine juridique romaine*, у *Diritto@Storia.it.*, N. 5 (2006) = <http://www.dirittoestoria.it/Tradizione Romana/Antun Malenica.htm>
5. *Res sanctae nel periodo romano pre-cristiano*, у *Noctes iurisprudentiae*, Scritti in onore di Jan Zablocki, Białystok 2015, стр. 163-175.

Проф. др Јелена Михаљев-Мартинов

Рођена 1942. у Новом Кнежевцу. Дипломирала је 1966. на Медицинском факултету у Новом Саду. Као лекар опште медицине радила је у Дому здравља у Кикинди од 1966 - 1972. године. Специјалистички испит из неуропсихијатрије је положила 1976. Од 1977 ради на Институту за неурологију у ЕЕГ кабинету. 1979. је завршила специјализацију из клиничке неурофизиологије и епилептологије у Институту за ментално здравље у Београду. Исте године завршила је и едукацију из РЕГ на Војномедицинском институту у Земуну. На Неуролошкој клиници Ребро у Загребу 1987. завршава технику ЕЕГ мапирања. На Одељењу за цереброваскуларне болести ради у периоду између 1989. и 1992. Од 1992. је била начелник Одељења неурологије и епилепсије. У звање професора емеритуса изабрана је 2009. године.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

1987/88. држи предавања по позиву у школи Андрија Штампар и неуролошкој клиници Ребро из области главобоља и епилепсија развојног доба, на Медицинском факултету у Линкопину и Упсали у Шведској из области клиничке неурологије и неурофизиологије, као позвани истраживач држи предавања из области МДМ и експертних система за ЦВБ на Институту за Медицинску информатику Универзитета Линкопинг у Шведској, Институту за ПР менаџмент и Медицинској школи за странце у Бриселу, Медицинском факултету Техничког универзитета у Тибингену. У периоду између 1994. и 2002. била је предавач по позиву из области информатичке технологије у медицини на Медицинском факултету Универзитета у Нишу. Била је продекан за специјализације на Медицинском факултету у Новом Саду од 1994. до 1996. У истом периоду је предавач и шеф Катедре за неурологију при Медицинском факултету у Бањалуци. Од 1998. руководи предметом Информатичка технологија у медицини на постдипломским студијама Медицинског факултета у Новом Саду. Од 2006. је шеф Катедре за неурологију Медицинског факултета у

Новом Саду. Члан је Секције за неурологију и Секције за медицинску информатику Друштва лекара Војводине, Секције за неурологију Српског лекарског друштва, Удружења за неурологију Србије, Светске федерације за неурологију, Европске федерације неуролошких наука где је представник Секције за медицинску информатику, Удружења универзитетских професора Србије, одбора у Новом Саду, где је била потпредседник и председник.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Од 1992. на Институту за неурологију, психијатрију и ментално здравље Медицинског факултета у Новом Саду организује школу рачунара МЕДИНФО за студенте медицине и других факултета Универзитета у Новом Саду, Београду и Нишу. У периоду између 1994. и 1996. организује школе за *PR officers* за студенте медицине, економије, електротехнике и југословенске књижевности из Новог Сада и Журналистике из Београда. Сви полазници ове школе су запослени у иностранству.

Одабране публикације

1. Gebauer-Bukurov K, Božić K, Cvjetković M, Bugarski V, Mihaljev-Martinov J. A prevailing effect of psychiatric comorbidity in a patient with hot water epilepsy and celiac disease. *HealthMed*. 2012;6(2):592-5.
2. Tanackov I, Janković Z, Sremac S, Miličić M, Vasiljević M, Mihaljev-Martinov J, Škiljaica I. Risk distribution of dangerous goods in logistics subsystems. *Journal of Loss Prevention in the Process Industries*. Volume 54, 2018, Pages 373-383, ISSN 0950-4230, <https://doi.org/10.1016/j.jlp.2018.03.013>.
3. Djurić S, Durić V, Milošević V, Stamenović J, Mihaljev-Martinov J. The role of neurophysiological methods in the confirmation of brain death. *Vojnosanitetski Pregled*. 2013; 70(3): 309–314. DOI: 10.2298/VSP110224046D
4. Tanackov I, Simic D, Mihaljev-Martinov J, Stojic G, Sremac S. The Spatial Pheromone Signal for Ant Colony Optimisation. *Intelligent data engineering and automated learning, proceedings*. Volume: 5788, 2009.
5. Sakac S, Mihaljev-Martinov J, Sekulic S, Gebauer-Bukurov K, Rudic S, Slankamenac P, Ruzicka S, Vitic B, Petrovacki-Balj B, Jovin Z. Ischemic cerebral accidents in children and adolescents. *European Journal of neurology*. Volume: 11 Pages: 172-172, 2004.

Проф. др Славко Гордић

Рођен 1941. у Дабрици (Столац, Херцеговина). Дипломирао на Филозофском факултету у Новом Саду 1964. године, а магистрирао 1971. на Филолошком факултету у Београду. Докторат је одбранио 1986. године на Филозофском факултету у Новом Саду. За професора емеритуса Универзитета у Новом Саду изабран је 2010. године.

Делатност у просветном и научном раду

Од 1973. године до пензионисања 2009. године предаје на Филозофском факултету на предметима Методика наставе, Теорија књижевности и Српска књижевност двадесетог века. Као професор емеритус ангажован је на мастер и докторским академским студијама.

У Влади Савезне Републике Југославије био је министар за просвету и културу (1993-1994). Био је потпредседник Матице српске (2008-2012). Од 2015. до 2018. деловао је као члан Националног просветног савета. Био је, у једном мандату, председник Друштва књижевника Војводине. Главни и одговорни уредник Летописа Матице српске био је од 1992. до 2004. Члан је уређивачких одбора едиције "Матица" и "Десет векова српске књижевности". Био је члан управног одбора Српске књижевне задруге, члан програмског савета Вуковог сабора, а од 2012. и члан Управног одбора задужбине "Доситеј Обрадовић". Био је члан жирија НИН-ове награде критике за роман године, члан жирија "Змајеве награде" Матице српске за поезију и Андрићеве награде. Добитник је Новембарске повеље Новог Сада, награде за животно дело Друштва књижевника Војводине, награде Друштва књижевника Војводине за најбољу књигу године, награда "Лаза Костић", "Ђорђе Јовановић" и "Сретен Марић". Аутор је двадесетак књига из области науке о књижевности, есејистике и књижевне критике, а приредио је критичка издања дела Јована Јовановића Змаја, Иве Андрића

(три књиге изабраних дела), Миодрага Павловића, Милана Кашанина, Вељка Петровића и Стевана Тонтића.

Одабране публикације

1. *У видику стиха*. Нови Сад: "Радивој Ћирпанов", 1978.
2. *Примарно и нијанса*. Нови Сад: Дневник, 1985.
3. *Поезија и окружење*. Нови Сад: Матица српска, 1988.
4. *Образац и чин: огледи о роману*. Нови Сад: Матица српска, 1995.
5. *Профили и ситуације*. Београд: Филип Вишњић, 2004.
6. *Размена дарова*. Београд: Народна књига, 2006.

Проф. др Свенка Савић

Рођена 1940. године у Госпођинцима. Дипломирала 1964. и магистрирала 1969. на Филозофском факултету (Осек за јужнословенске језике) УНС и докторирала 1977. године на Филозофском факултету (Одељење за психологију) УБ у Београду. Редовни професор Универзитета у Новом Саду у ужој научној области Психолингвистика од 1988. Професор емеритус Универзитета у Новом Саду од 2010. Након дипломе у Средњој балетској школи у Новом Саду (1959) и чланства у ансамблу Балета СНП (1960-1968), усавршавала се у Лењинградској балетској школи (1967-1968).

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Увела нове интердисциплинарске предмете које предаје: на редовним студијама *Анализа дискурса*; на последипломским *Психолингвистика*, на АЦИМСИ Центру за родне студије УНС (на магистарским, мастер и докторским студијама): *Род и језик*, *Теорије рода*, *Методологија родних истраживања*, *Феминистичка теологија*. Менторка 90 дипломских, 14 магистарских, 11 мастер, 11 докторских радова из област интердисциплинарних истраживања језика (*Анализа дискурса*, *Психолингвистика*, *Феминистичка теологија*, *Ромологија*).

Сама, или у коауторству, објавила преко 750 научних и стручних радова, 30 књига, повезане са језиком, један уџбеник из Анализе дискурса, посебно је написала 4 књиге из области балета: *Балет* (1995), *55 година Балетске школе у Новом Саду* (2006), *Ерика Марјаш* (2018), а њене текстове приредиле су у књизи *Поглед у назад: Свенка Савић о игри и балету* (2005) сараднице (В. Митро, В. Крчмар, М. Чанак).

Организовала (заједно са сарадницама) бројне научне скупове националног и интернационалног карактера.

Добитница признања за животно дело Удружења балетских уметника Србије (2017); Медаљу за културу за укупно стваралаштво за 2011. годину

Завода за културу Војводине (2012); Признање за посебан допринос равноправности полова и еманципацији жена Владе АП Војводине (2003), Златну плакету за животно дело „Јован Ђорђевић Српског народног позоришта (2010) и Награду „Лаза Костић” за књигу *Балет* (1996).

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Иницирала, организовала и водила на УНС: Летњу школу: српски језик, историја и култура (1997-1999); *Школу ромологије* (2003-017); на АЦИМСИ Центар за родне студије УНС (2003-2008; 2010-2017) иницирала (заједно са сарадницама) наставу на постдипломском и докторском нивоу.

Одабране публикације

1. Savic, Svenka (1980). *How Twinc Learn to Talk: A Study of the Speech Development of Twins from 1 to 3*, Academic Press, London, 195 str.
2. Савић, Свенка (1985), *Наративи код деце*, Филозофски факултет, Нови Сад, 144 стр.
3. Савић, Свенка (1993). *Дискурс анализа*, Универзитет у Новом Саду, Нови Сад, 163 стр.
4. Савић, Свенка (2002). *Феминистичка теологија*, Футура публикације, Нови Сад, 245 стр.
5. Савић, Свенка (2015). *Професорке Универзитета у Новом Саду: животне приче*, Футура публикације и Женске студије и истраживања, Нови Сад, 523 стр.
6. Савић, Свенка (2016). *Како је мушки род од девица: високообразована ромска женска елита у Војводини*, Футура публикације и Женске студије и истраживања, Нови Сад, 450 стр.
7. Савић, Свенка (2018). *Ерика Марјаи*, Футура публикације и Женске студије и истраживања, Нови Сад, 196 стр.

Проф. др Ирина Суботић

Рођена у Београду 1941. Дипломирала 1965. на Одељењу за историју уметности Филозофског факултета у Београду, на Харварду слушала мастер-курс 1968, докторирала на Универзитету у Љубљани 1991. Радила као преводилац. Од 1963. била запослена у Музеју савремене уметности (као секретарица а потом кустос до 1979). Након тога била виши кустос и музејски саветник у Народном музеју (до 1995). Од 1991. до 2001. предавала историју модерне уметности на Архитектонском факултету у Београду а од 1995. до 2008. на Академији уметности у Новом Саду. Професор емеритус од 2010.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Посебно поље дугогодишњих истраживања односи се на авангардне појаве у Југославији и њихов европски контекст двадесетих година 20. века. Тачније, ради се о зенитизму којем је посвећен највећи број студија и књига, од којих су многе објављене на страним језицима и у престижним светским часописима, музејским публикацијама, страним зборницима и издавачким кућама. Тако је зенитизам увршћен у историју светске авангарде. О југословенској авангарди је држала предавања широм бивше Југославије, као и на париској Сорбони, Универзитету у Принстону, Универзитету града Њујорка, Радцерс колеџу у Њу Џерсију, Универзитету у Блумингтону/Индијана, Универзитету Лимијер 2 у Лиону, Руској академији наука и уметности у Москви, Отвореном универзитету у Будимпешти, Балканолошком институту Бугарске академије наука у Софији, Музеју Костакис у Солуну, Музеју уметности у Лођу, Замку Голухове у Пољској, Халапа универзитету у Мексику, Универзитету у Гронингену, Музеју модерне уметности у Тел Авиву и др. Поред тога, вишедеценијско бављење модерном и савременом уметношћу, како српском, југословенском тако и светском, резултирало је бројним (преко 100) ауторским изложбама и текстовима, студијама, есејима, критикама, предговорима (преко 600). Дела су преведена на 23 страна језика.

Руководила је бројним међународним музеолошким пројектима, између осталог у Казахстану, Француској, Јапану, Немачкој, Аустрији, Италији, Холандији, САД, Белгији, Израелу, Пољској, Мексику и др. Добитница је награда „Лазар Трифуновић“, „Павле Васић“, Друштва историчара уметности, Америчког института за позоришне технологије „Golden Pen“, за Издавачки подухват (2008) године, ордена „Витез уметности и књижевности“ Француске Републике и других признања.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Била члан разних управних и радних тела Академије уметности у Новом Саду, посебно руководила Катедром за теоријске предмете Академије уметности. Учествовала у формирању и реализацији магистарских, а сада и докторских студија на Академији уметности и на Катедри за сценски дизајн при Архитектонском факултету у Новом Саду; поставила стандарде за презентацију и начин одбране тих студија. Допринела издавачкој делатности Академије уметности, као уредник и аутор више публикација, каталога, зборника и сл. и као члан Међународног уређивачког одбора Зборника радова те Академије. Сарађивала са колегама и студентима у реализацијама бројних ликовних и других манифестација (изложбе, предавања, промоције, колоквијуми, конференције, симпозијуми и сл.).

Одабране публикације

1. Subotić I., Likovni krog revije „Zenit“ (1921-1926), Znanstveni inštitut Filozofske fakultete, Ljubljana 1995.
2. Суботић И., Уметност Љубице Цуце Сокић (монографија), Галерија Српске академије наука и уметности/Цицеро, br. 79, Београд 1995.
3. Subotić, I., Simeonović Ćelić I., Stojan Ćelić. Snoviđenja iz stvarnosti (monografija), Clio, Beograd 1996.
4. Subotić I., Milenko Šerban. Život i slikarsko delo (monografija), Galerija Matice srpske, Novi Sad / Zlatna grana, Sombor 1997.
5. Subotić I., Golubović V., Zenit 1921-1926 (monografija uz reprint izdanje свих бrojeва *Zenita*), Narodna biblioteka Srbije, Institut za književnost i umetnost, Beograd, SKD Prosvjeta, Zagreb, 2008.

Проф. др Душан Сурла

Рођен је 1942. у Омсици, Република Хрватска. Дипломирао је (1969.) на Филозофском факултету у Новом Саду. Магистрирао је (1976.) на Машинском факултету у Новом Саду, а докторирао (1980.) на Факултету техничких наука у Новом Саду. На Природно-математичком факултету у Новом Саду ради од 1976. а за редовног професора изабран је (1991.) за научну област информатика. Професор емеритус Универзитета у Новом Саду од 2010.

Резиме делатности у просветном и научном раду

Основна наставна и педагошка делатност била је на Департману за математику и информатику Природно-математичког факултета у Новом Саду. На овом Департману држао је следеће предмете: Основи рачунарских машина; Теорија алгоритама и аутомата; Рачунске машине и програмирање; Методе програмирања; Алгоритми и аутомати; Основи кибернетике; Теорија система и управљања; Информациони системи. Пред тога држао је наставу на редовним студијама и на Пољопривредном факултет у Новом Саду и Математичком факултет у Београду. Предавање на магистарским, специјалистичким или докторским студијама из области информатике држао је на Природно-математичком факултету у Новом Саду, Факултету техничких наука у Новом Саду, Пољопривредном факултету у Новом Саду и Медицинском факултету у Новом Саду.

Бави се научним истраживањима у области роботике и информатике. У области роботике публиковао је радове из домена синтезе функционалних покрета, синтезе управљачких алгоритама и симулације кретања активних просторних механизма типа робота и манипулатора. У области информатике публиковао је радове из домена објектно-оријентисаног моделирања и имплементације информационих система. Учествовао је у изради око 20 пројеката од којих је у осам био и руководилац. Публиковао

је око 200 библиографских јединица. По евиденцији на Google Scholar, укупан број цитата је 1835, h-index је 18 и i10-index је 27.

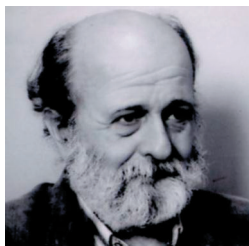
Био је ментор око 100 дипломских радова, 20 магистарских теза и 4 докторске дисертације. Учествовао је у око 60 комисија за одбрану магистарских теза и докторских дисертација на Природно-математичком факултету у Новом Саду, Факултету техничких наука у Новом Саду, Факултету организационих наука у Београду, Техничком факултету "М. Пупин" у Зрењанину, Економском факултету у Суботици, Природно математичком факултету у Скопљу и Природно-математичком факултету у Крагујевцу.

Допринос развоју новосадског универзитета

Био је шеф катедре и помоћник директора на Департману за математику и информатику. Руководио је развојем библиотечног софтверског система БИСИС, који ради у више од 50 факултетских, градских и специјализованих библиотека у Републици Србији. Био је главни менаџер за програм е-Војводина и члан Комисије за управљање Стратегијом е-Управе покрајинских органа. Руководилац је пројекта CRIS UNS (Current Research Information System University of Novi Sad). Део овог система је Дигитална библиотека докторских дисертација одбрањених на Универзитету у Новом Саду коју користе сви факултети и Ректорат Универзитета.

Одабране публикације

1. Vukobratović, M., Borovac, B., Surla, D., Stokić, D., *Biped Locomotion*, Monograph, Springer-Verlag, 1990.
2. Surla, D., Racković, M. (1992) *The Application of $\square$ -transform for Determining a Near - Optimal Path in the Presence of Polyhedral Obstacles*, Computing, 48, 203-212
3. Ivanović, D., Surla, D., Racković, M. (2011) *A CERIF Data Model Extension for Evaluation and Quantitive Expression of Scientific Research Results*. Scientometrics, 86, pp. 155-172
4. Penca, V., Nikolić, S., Ivanović, D., Surla, D., Konjović, Z. (2014) *SRU/W Based CRIS Systems Search Profile*. Program: Electronic Library and Information Systems, 48 (2), pp. 140-166
5. Dimić Surla, B., Surla, D., Ivanovic, D. (2017) *Evaluation of citations: a proposition to supplement the corresponding rule book in Serbia*, The Electronic Library, Vol. 35 Issue: 3, pp.598-614

Проф. др Слободан Ђурчић

Рођен 1941. у Новом Саду. Дипломирао је 1967. на Филозофском факултету у Новом Саду, магистрирао 1974. на Природно-математичком факултету у Београду и докторирао 1979. године на матичном факултету. Редовни је професор од 1989. у ужој научној области картографија и географија насеља. За професора емеритуса изабран је 2009. године на Универзитету у Новом Саду.

Резиме делатности у просветном и научном раду

На основним студијама држао је наставу на предметима *Просторно планирање*, *Картографија* и *Географија насеља* на Природно-математичког факултета у Новом Саду. Био је ментор и члан комисије у изради магистарских и докторских дисертација на матичном департману и Географском факултету у Београду. Објавио је универзитетске уџбенике за предмете Картографија и Географија насеља, који се још увек користе на Департману за географију у Новом Саду.

У научном раду бави се првенствено проблемима географије становништва, географије насеља и картографије. На Департману за географију учествовао је на пројектима Географске монографије војвођанских општина и Danube–Cris–Mures–Tisa Euroregion Geoeconomic Space of Sustainable Development, на Географском факултету у Београду на пројекту Етнички састав становништва Србије и Црне Горе, на Географском институту Јован Цвијић при САНУ на пројекту Геоморфолошка карта Југославије, у Матици српској на пројектима Фрушка гора, Становништво и насеља Војводине и Српска енциклопедија.

Допринос развоју новосадског универзитета

Од 1991. и 1995. године био је директор Института за географију, од 1991. до 1995. био је члан Одбора за астро и гео науке Републичког министарства за науку, од 2008. до 2012. био је потпредседник Матице српске. Сада је члан Одбора одељења за природне науке и Одбора лексикографског одељења матице српске.

Одабране публикације

1. С. Ћурчић: *Насеља Срема – географске карактеристике*, (2001), Матица Српска, Нови Сад, стр. 7-243.
2. С. Ћурчић: *Насеља Баната – географске карактеристике*, (2004), Матица Српска, Нови Сад, стр. 7–386.
3. С. Ћурчић: *Насеља Бачке – географске карактеристике*, (2007), Матица Српска, Нови Сад, стр. 7-444.
4. С. Ћурчић: *Насеља Војводине – географска синтеза*, (2010), Матица Српска, Нови Сад, стр. 7–226.
5. С. Ћурчић, М. Јовановић, Т. Гаудењи, А. Илић: *Атлас насеља Војводине – Срем*, (2012), С. Ћурчић стр. 43-660; С. Ћурчић, М. Јовановић: *Атлас насеља Војводине – Банат* (2014), св. 1, С. Ћурчић: стр. 5–560, св. 2 стр. 5–502; С. Ћурчић: *Атлас насеља Војводине – Бачка*, (2018) св. 1 и 2, (у штампи), Матица српска Нови Сад.

Проф. Влатко Гилић

Рођен 1935. године у Подгорици. Дипломирао је на Архитектонском факултету у Београду школске 1958/59. године. После тога, на Филозофском факултету у Београду, одсек Психологија, завршио је први степен студија у трајању од две године. Од 1966. ради као сценариста и редитељ. Прву класу режије на Академији уметности примио је 1978, у звање редовног професора за област режија изабран је 1984, а у звање професора емеритуса 2011. године.

Најзначајнија достигнућа у настави, уметности и струци

Филмови Влатка Гилића приказивани су на најзначајнијим светским фестивалима, на телевизијским програмима, у кинотекама и музејима уметности широм света. Чувају се и у колекцији њујоршког Музеја модерне уметности. Добио је за њих низ значајних међународних и домаћих награда: *Сребрног медведа* у Берлину, две прве награде фестивала у Оберхаузену, његови филмови су били на листи десет филмова за награду *Златни глобус* и *Оскар*, освајао је награде на фестивалима у Лајпцигу, Белвију, Мелбурну, Сиднеју, Тренту, Ниону, Шри Ланки, као и награде на Фестивалу документарног и краткометражног филма у Београду (два пута Гран при, два пута Велика златна медаља Београда); филм *Љубав* је у великој анкети Института за филм у Београду, у којој је учествовало више од сто филмских критичара, изабран за најбољи југословенски филм у краткометражној продукцији. Филмови *Кичма* и *Дани од снова* представљали су нашу земљу на међународном фестивалу у Кану.

Влатко Гилић је један од оснивача студија режије на Академији уметности и немерљив је његов допринос у њиховом обликовању и развоју.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Захваљујући великом поштовању које је заслужио као уметник највишег ранга Влатко Гилић је омогућио сарадњу нашег Универзитета са низом значајних филмских институција и факултета и тако допринео јачању његовог угледа.

Одабране публикације или дела, изложбе

1. *In continuo* (1971).
2. *Моћ* (1973).
3. *Љубав* (1973).
4. *Кичма* (1976).
5. *Дани од снова* (1980).

Проф. Боро Драшковић

Рођен у Сарајеву 1935. Дипломирао је позоришну режију на Академији за позориште, филм, радио и телевизију у Београду 1963. Радио је као редитељ у Народном позоришту у Сарајеву од 1959. до 1965, а затим до 1969. ради као стални редитељ у Југословенском драмском позоришту. Режирао је у позоришту, на филму, телевизији и радију. Изабран је за редовног професора режије 1976, а од 1984. води заједничку класу глуме и режије. За професора емеритуса изабран је 2011. године.

Најзначајнија достигнућа у настави, уметности и струци

У периоду рада у Југословенском драмском позоришту издвајају се његове режија комада *Прљаве руке* (Жан-Пол Сартр, 1966). После забране његове режије *Кад су цветале тикве* (драматизација романа Драгослава Михајловића, 1969), напустио је редитељски рад у позоришту из протеста против неслободе са којом се суочава позоришно стваралаштво у Југославији.

Боро Драшковић је један од ретких редитеља који са подједнаким успехом ради у позоришту, на филму, радију и телевизији. Рад на филму почео је као асистент чувених пољских редитеља Анђеја Вајде и Јержија Кавалеровича. Већ је његов први играни филм *Хороскоп* (1969) заузео посебно место у југословенској кинематографији и добитник је награда Сребрни Хуго (за сценарио) и Златни Хуго (за најбољи први филм) на фестивалу у Чикагу и Златне газеле фестивала у Рабату. Филм *Живот је леп* (1985) учествовао је у званичној конкуренцији Венецијанског филмског фестивала и добио награду за најбољу глумицу. *Вуковар, једна прича* (1994) је у избору америчке асоцијације критичара проглашен за други, између десет најбољих филмова те године. Поред осталих награда Драшковић је носилац Повеље за допринос српској кинематографији коју додељује Удружење филмских уметника Србије, плакете Југословенске кинотеке за изузетан допринос нашем филму, почасног признања за изузетну редитељску поетику (ТФА Тибериополианска филмска алијанса)

и почасни је доктор наука Европске академије за мултимедијалне уметности (2010).

Уз плодан уметнички рад, упоредо је неговао и теоријско проучавање драмских уметности и остварио изузетан опус књига и чланака у стручним часописима, а добитник је *Стеријине награде за театрологију* (1996) и *Ловоровог венца* Позоришног музеја Војводине (2012).

Боро Драшковић је предавао интермедијалну режију од 1976, а од 1984. води заједничку класу глуме и режије; творац је концепта интермедијалне режије по којем су студије режије на Академији уметности препознатљиве како у земљи, тако и иностранству, а исто тако је и зачетник педагошког поступка заједничке класе студената режије и глуме.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Боро Драшковић је оснивач Драмског одсека Академије уметности. Зналац више светских језика, остварио је жив и плодан контакт са низом славних уметника који су, на његов позив, држали предавања у оквиру тзв. Отворене катедре Академије уметности (Питер Брук, Анђеј Вајда, Јиржи Кавалерович и други), Иницирао је и оснивање студентског позоришта Академије уметности *Промена* које је остварило запажене резултате учествујући на престижним домаћим и међународним фестивалима и које и данас успешно ради.

Одабране публикације или дела, изложбе и сл.

1. *Прљаве руке* (Жан-Пол Сартр, Југословенско драмско позориште, 1966).
2. *Кад су цветале тикве* (Драгослав Михајловић, Југословенско драмско позориште, 1969).
3. *Хороскоп* (1969).
4. *Живот је леп* (1985).
5. *Вуковар, једна прича* (1994).

Проф. др Марија Клеут

Рођена 1943. у Београду. Дипломирала (1966) и магистрирала (1973) на Филолошком факултету у Београду; докторирала на Филозофском факултету у Новом Саду 1986. године. Редовни је професор од 1992. године на Филозофском факултету у Новом Саду (Катедра за српску књижевност). За професора емеритуса изабрана је 2011. године на Универзитету у Новом Саду.

Резиме делатности у просветном и научном раду

На основним студијама држала је наставу на предметима Народна књижевност, Историја српске књижевности, Култура Срба, а на и магистарским Техника научног рада (Академско писање). Објавила универзитетске уџбенике за предмете Народна књижевност и Техника научног рада. Била ментор шест докторских и десетак магистарских теза, члан многих комисија за одбрану докторских и магистарских радова и за избор и реизбор наставника и сарадника.

Научноистраживачки рад посвећен народној књижевности и фолклору, грађанском песништву, српској књижевној и културној историји XVIII и XIX века. Учествовала на свим пројектима Одсека за српску књижевност и неким у Матици српској (Библиотека усмене књижевности, Српски биографски речник). Члан Управног одбора МС (1988–2004), секретар Одељења за књижевност и језик МС. Члан одбора Лексикографског одељења и Одељења за књижевност и језик. Члан уредништва часописа «Народна умјетност» (Загреб, 1988–1991) и «Зборника МС за књижевност и језик» (од 1984).

Допринос развоју новосадског универзитета

Била је шеф Одсека за српску књижевност и декан Филозофског факултета у Новом Саду (2002–2006), за време чијег је мандата и на чију је иницијативу основан Одсек за медијске студије и укључена Библиотека Филозофског факултета у COBISS. Залагање за примену Болоњске декларације на Филозофском факултету и на Новосадском универзитету дало је само делимичне резултате.

Одабране публкациије

1. *Иван Сењанин у српскохрватским усменим песмама*. Нови Сад – Београд: Матица српска – Балканолошки институт, 1987.
2. *Народне песме у српским рукописним песмарицама XVIII и XIX века*. Нови Сад – Београд: Матица српска – Институт за књижевност и уметност, 1995.
3. *Библиографија српских некролога*. Нови Сад: Матица српска, 1998. (коаутори Милица Бујас и Горана Раичевић)
4. *Из Вукове сенке: Огледи о народном песништву*. Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2012.
5. О настанку и судбини Ерлангенског рукописа. *Јужнословенски филолог* LXXI/3-4 (2015): 29-42.

Проф. др Бранка Лазич

Рођена 1937. године у Суботици. Основну школу и Гимназију завршила у Новом Саду, дипломирала на Пољопривредном факултету у Новом Саду 1960., магистрала 1967. и одбранила докторску дисертацију 1970. године.

За асистента на предмету Повртарство изабрана је 1960. године, и прошла сва звања, за редовног професора изабрана је 1982. године, а пензионисана је 31.12.2001. У звање емеритуса изабрана је 2011. године.

На Пољопривредном факултету у Новом Саду, поред предмета Повртарство предавала је и Хортикултуру и Цвећарство, а по позиву Повртарство на факултетима у Сарајеву и Земуну. Декан Пољопривредног факултета била је од 1985 до 1989. године. За члана Научног Друштва Србије изабрана је 1996., за почасног члана Руске академије природних наука (РАЕ) маја 1999. и за академика Академије инжењерских наука Србије 2002. године. Била је члан Управног одбора Матице српске, члан Савета енциклопедије Југославије (1974-1990) и главни и одговорни уредник југословенског часописа за пољопривреду, „Савремена пољопривреда“ (1991-1996).

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Основу наставног и научног рада чине истраживања биологије и технологије, квалитета, нових система производње и агрогенетичких ресурса поврћа. Била је ментор великог броја дипломских радова, 14 магистарских теза и 7 докторских дисертација. Објавила је и саопштила 350 радова, 38 студија и пројеката и коаутор је прве југословенске сорте црног лука „купусински јабучар“ (1980. и репризната 2001.), признате у Русији као сорта Урал 2000. године. Објавила је 35 књига као једини или први аутор. Једна је од оснивача органске пољопривреде у Србији, оснивач више еколошких удружења, и обавила је бројна предавања и едукације о органској производњи посебно жена у руралним срединама Србије. Руководила је научним и стручним скуповима из области повртарства.

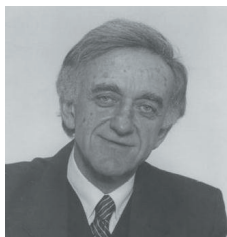
Била је носилац пројекта „Формирање Банке биљних гена Југославије“. За укупан наставни, научни, стручни и друштвени рад добила је велики број признања.

Допринос развоју Универзитета у Ном Саду

Оснивач студијских програма на редовним и последипломским студијама на Пољопривредном факултету, бројни технолошки пројекти затим, рад на Закону и пратећим прописима органске пољопривреде, као и рад у оквиру радних тела Универзитета чине допринос афирмацији Универзитета.

Одабране публикације

1. Лазић Б. и сарадници (1981 и 1985): *Баишта зелена целе године*, Дневник, Форум и Нолит, (ћирилица, латиница, мађарски), 132 странице
2. Лазић Б. и сарадници (1989): *Collectiong local populations and varieties of Allium and Brassica sp. in different ecological regions of Yugoslavia their description and maintenance*. IBPGR, Институт за ратарство и повртарство Нови Сад, 1-46
3. Лазић Б., Ђуровка М., Марковић В., Илин Ж. (1989): *Повртарство*. No 74, Едиција универзитетских уџбеника, Универзитет у Новом Саду
4. Лазић Б., Ђуровка М., Марковић В., Илин, Ж. (1997): *Agrobiological factors and quality of Vegetables. Jubilee Yearbook of the Faculty of Agriculture – Скопље*” Вол .42,
5. Лазић Б., М. Васић, и Г. Аначков (2017): *Генетички ресурси гајеног и самониклог поврћа у Србији*. Селекција и семенарство 23, (2): 75-90.

Проф. др Душан Петровачки

Рођен 1943. године у Пивницама. Дипломирао, магистрирао и докторирао на Факултету техничких наука у Новом Саду 1968, 1973, 1979., респективно. Редовни професор Универзитета у Новом Саду за ужу научну област Аутоматско управљање, од 1988. Професор емеритус Универзитета у Новом Саду од 2010.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

На редовним и последипломским студијама држао је наставу на двадесетак предмета, осим на ФТН, на Пољопривредном, Технолошком, Природно-математичком и Техничком факултету у Зрењанину. Био је један од најважнијих оснивача и највише ангажованих предавача на Међународним последипломским студијама, на енглеском језику, из Управљања великим системима, одржаваних у Интернационалном УНЕСКО центру за управљање великим системима, Нови Сад (1984-1992). Држао је 8 интернационалних курсева и семинара из области управљања, симулације и оптимизације. Био је ментор великог броја дипломских, 16 магистарских и 7 докторских радова.

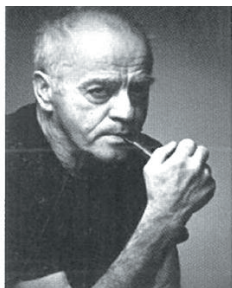
Области научног истраживања су: систем аутоматског управљања, оптимални системи, геоинформационе технологије и системи. Публиковао је преко 200 радова у часописима или их саопштио на конференцијама. Google Scholar препознаје 240 цитата, уз h-index: 7 и i10-index: 4. Учествовао је или је водио преко 100 научно-истраживачких пројеката, као и 16 међународних, финансираних од EU (FP-7, IPA, INTEREG, SEE, TEMPUS), UNDP, MSF (US), DOE (US), ACADEMIA SINICA (CHINA), BRITISH COUNCIL, ERASMUS UNIVERSITY ROTTERDAM. Руководио је и учествовао у пројектовању и реализацији у пракси великог броја постројења базираних на високим технологијама. Међу њима, Мрежа перманентних ГПС станица у АП Војводини 2004. (свега 25% земаља чланица ЕУ је тада имало такве мреже, а прва у Европи се реализовала само четири године раније).

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Декан ФТН, у четири изборна циклуса (1991-1998), директор Института за рачунарство, аутоматику и мерење (1988-1991), шеф Одсека за аутоматику и управљање системима и Катедре за сигнале, системе и управљање, Један је од утемељивача Интернационалног УНЕСКО центра за управљање великим системима. Био је руководилац и један је од оснивача Центра за геоинформационе технологије и системе, члан Сената УНС-а и председник Стручног већа за поље техничко-технолошких наука УНС-а, председник Фонда за надарене студенте УНС-а, експерт Савезног министарства науке, технологије и развоја и експерт је Министарства за науку Републике Србије, члан више одбора и радних тела министарстава Србије и СИЗ-а у Војводини, Покрајински секретар за науку и технолошки развој, АПВ (2002-2004), Председник Скупштине удружења универзитетских наставника и научника Војводине. Добитник је више награда и признања: Октобарска награда града Новог Сада 1986. године за постигнут допринос у науци и настави, признање Удружење универзитетских наставника и научника Војводине: Златна плакета за животно дело у образовно-педагошком и научно истраживачком раду за 2008. годину за област техничко-технолошких наука, Повеља за изузетан допринос развоју ФТН поводом 50 година постојања, и др.

Одабране публикације

1. D. Petrovački: "Optimal Control of a Heat Conduction Problem" Journal of Applied Mathematics and Physics, Vol. 26; 463-480, Basel, Switzerland, 1975.
2. D. Petrovački: "The Minimum Time Problem for a Class of Nonlinear Distributed Parameter Systems", International Journal of Control, Vol. 32, No. 1, 51-62, London, United Kingdom., 1980.
3. S. Odri, D. Petrovački, G. Krstonošić: "Evolutional Development of a Multi Level Neural Networks", INNS Neural Networks, Pergamon Press, Volume 6, Number 4, pages 583-595, 1993.
4. V. Pavlica, D. Petrovački: "About simple fuzzy control and fuzzy control based on fuzzy relational equations", International Journal FUZZY SETS AND SYSTEMS, Volume 101, Issue 1, 1 January 1999, Pages 41-47 Elsevier- Science, Amsterdam.
5. Ristić A., Petrovački D., Govedarica M. : A New Method to Simultaneously Estimate the Radius of a Cylindrical Object and the Wave Propagation Velocity from GPR Data, Computers & Geosciences, 2009, Vol. 35, Number 8, Pages 1620-1630, ISSN 0098-3004 – M22

**Milan
Blanuša**

(Jagodina, 1943)

Diplomirao na Akademiji likovnih umetnosti 1967, klasa Ljubice Sokić, Beograd. Završio postdiplomske studije 1971. na Državnoj visokoj školi za likovne umetnosti u Braunšvajgu. Specijalizirao grafiku na Državnoj visokoj školi za likovne umetnosti 1978. u Frankfurtu na Majni.

Redovni je profesor na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu i Akademiji umetnosti u Novom Sadu.

Član ULUS – a.

Od 1968. izlaže na kolektivnih izložbama u zemlji i inostranstvu.

Samostalne izložbe

- 1968, 1970. Braunšvajg, Gag – art Galerie
- 1972, 1997, 2005, 2010. Beograd, Galerija Grafičkog kolektiva
- 1972. Novi Sad, Galerija likovnih umetnika Vojvodine

- 1974, 1986, 1997. Beograd, Galerija Kulturnog centra Keln, Neue Galerie Glaub
- 1976. Novi Sad, Galerija savremene likovne umetnosti
- 1976, 1995. Zrenjanin, Savremena galerija
- 1979. Novi Sad, Likovni salon Tribine mladih
- 1980. Beograd, Salon Muzeja savremene umetnosti
- Sombor, Salon Likovne jeseni Koper, Galerija Meduza
- 1985. Pariz, Kulturni centar Jugoslavije
- Risoranžis, Centre Robert Desnos
- 1987. Sremska Mitrovica, Galerija Lazar Vozarević
- Novi Sad, Velika galerija Kulturnog centra
- Maribor, Galerija Rotovž
- Požarevac, Mala grafička galerija
- 1944. Beograd, Paviljon Cvijeta Zuzorić
- 1999. Beograd, Galerija jugoslovenskih reprodukcija Andrićev venac
- 2000. Podgorica, Paviljon Udruženja likovnih umetnika Crne gore
- 2002. Beograd, Galerija Zepter
- Vrba, Kulturni centar
- Sombor, Kulturni centar Laza Kostić, Likovna jesen

Niš, Galerija savremene
likovne umetnosti
Ram Art galerija
Čačak, Umetnička galerija
Nadežda Petrović
Užice, Gradska gaglerija
Užice
Prijepolje, Narodni muzej
Požega, Gradska galerija
Požega
2003. Beograd, Zepter galerija
2004. Novi Sad, Galerija kulturnog
centra, Mali likovni salon

Nagrade/izbor

1972. Beograd, Prva nagrada za
crtež na I jugoslovenskoj
izložbi crteža „Svet u kome
živimo“
1975. Zagreb, Nagrada ULUBIH – a
na 5. zagrebačkoj izložbi
jugoslovenskog crteža
1978. Beograd, Nagrada
Oktobarskog salona za
slikarstvo
1982. Aleksandrija, Prva nagrada za
crtež na 14. bijenalu
mediteranskih zemalja
1990. Beograd, Nagrada za crtež na
ULUS – izložbi Crtež i sitna
plastika.
1992. Beograd, Zlatna paleta
ULUS - a.
1997. Beograd, Prva nagrada na
međunarodnom bijenalu
grafike
2000. Beograd, Veliki pečat
Grafičkog kolektiva
Beograd, Politikina nagrada iz
fonda Vladislav Ribnikar
2001. Užice, Grand prix na
Međunarodnom bijenalu
„Suva igla“
2005. Novi Sad, Nagrada Sava
Šumanović za slikarstvo
2012. Profesor Emeritus
2018. Nagrada grada Beograda za
izložbu u 017. godini
„We decide what art is“, Radovi nastali
2010. Godine u tehnici suva igla.
Program Grafičkog kolektiva realizuju
se finansijskom podrškom Sekretarijata
za kulturu grada Beograda i
Ministarstva kulture Republike Srbije.
Izdavač: Grafički kolektiv, Beograd,
Urednik: Lj. Činkul, Umetnički savet: B.
Karanović, B. Vuković, Ž. Smiljanić,
J. Jocić i Lj. Činkul; Grafičko
oblikovanje: Zoran Đorđević;
Fotografija: Vladimir Tatarević,
Štampa: Inpress; Tiraž: 300

Проф. др Мило Бошковић

Мило (Милан) Бошковић, рођен 1943, Стевановац, Мојковац, Црна Гора. Редовни професор и професор емеритус Универзитета у Новом Саду. Завршио Основну школа у Стевановцу, осмогодишња у Мојковцу и Гимназију у Бијелом пољу. Дипломирао је на Правном факултету у Новом Саду 1970. године. Магистрирао је 1973. године на Факултету политичких наука у Београду, на Смеру међународно право и међународни односи. Докторску дисертацију Југословенска политичка емиграција (политички, криминолошки и кривичноправни аспекти деловања) одбранио је на истом факултету 1977. године.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Године 1984. изабран је за доцента на Филозофском факултету у Новом Саду и за ванредног професора 1988. године. 1993. изабран је за редовног професора за предмет Криминологија и социјална патологија на Филозофском факултету у Новом Саду, а 1998. године за редовног професора на Правном факултету у Новом Саду и шефа Катедре за кривичноправне науке. У наставничкој каријери држао је повремено наставу на више домаћих и страних факултета: Филозофском факултету у Новом Саду на Катедри за социологију, Дефектолошком факултету у Београду, Академији за дипломатију и безбедност у Београду, Факултету за пословни менаџмент у Бару, Правном факултету Универзитета Источно Сарајево, Полицијској академији у Београду, Економском факултету у Суботици. У више наврата био је ментор и члан комисије за докторске дисертације и магистарске тезе.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

У оквиру међуфакултетске сарадње гостовао је и држао предавања из области организованог криминалитета на интеркатедарским састанцима на правним факултетима и учествовао на више међународних скупова са

рефератима у земљи и иностранству. У својству експерта ангажован је од стране ОЕБС-а, Министарства правде Републике Србије и Министарства правде Босне и Херцеговине на изради прописа из области казненог извршног законодавства. Дуже време у професионалној каријери бавио се стручним пословима сузбијања и спречавања криминалитета. Био је инспектор и виши инспектор на пословима безбедности и помоћник покрајинског секретара за унутрашње послове САП Војводине, за послове сузбијања криминалитета (1978–1990). Област научног интересовања: криминолошки аспекти (етиологија и феноменологија) деликата насиља. Проф. др Мило Бошковић је објавио 47 књига и преко 50 других научних и стручних радова. Његова издања, посебно књига Шеста колона, Криминолошки лексикон и Лексикон безбедности налазе се у фондовима свих престижних библиотека у свету.

Одабране публикације

1. Мило Бошковић, Шеста колона, Биротехника, Загреб, 1985.
2. Мило Бошковић, Криминолошки лексикон, Матица српска и Универзитет у Новом Саду, Нови Сад, 1998
3. Мило Бошковић, Криминологија, Правни факултет Нови Сад, издања, 2001, 2002, 2003, 2006, 2007, 2009, 2012, 2015, 2018.
4. Мило Бошковић, Кривично право, Унија факултета Југоисточне Европе, Прометеј, Нови Сад, 2009.
5. Мило Бошковић, Лексикон безбедности, „Службени гласник“ Београд, Правни факултет Нови Сад, 2017.

Проф. др Првослав Јанковић

Рођен 1943. године у Доњим Лесковицама код Ваљева. Студије педагогије похађао, најпре, на Филозофском факултету у Сарајеву, а онда наставио и завршио, 1971. године, на Филозофском факултету у Београду. Магистарске студије завршио 1985. на Факултету политичких наука, одсек Економика и социологија образовања, у Београду, а докторске на Одсеку за педагогију Филозофског факултету у Новом Саду 1990. године. Радио је као саветодавац за избор занимања, школски педагог и професор на Педагошкој академији у Новом Саду. Од 1993. године, као ванредни и редовни професор педагошке групе предмета, на Учитељском, касније Педагошком, факултету у Сомбору. У пензији је од октобра 2011. године. Почасно звање *професор емеритус* додељено му је на Универзитету у Новом Саду 2012. године.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

У времену када је био професор и директор Педагошке академије у Новом Саду омогућио је да се поред васпитача образују и учитељи, а онда и студенти из Грчке. На Педагошком факултету у Сомбору највише је био ангажовао у настави предмета *Опита педагогија*, *Школска педагогија*, *Методика природе и друштва* и *Методологија научних истраживања*. Овде је био и продекан, вршилац дужности декана, шеф једне катедре и 10 година главни одговорни уредник часописа НОРМА. У склопу ангажовања на реализацији већег броја научно-истраживачких пројеката објавио неколико књига и око 200 других радова у виду монографија, чланака и других научних дела.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Радећи на Педагошкој академији у Новом Саду организовао је истраживачки рад на заједничким пројектима и размену студената између одговарајуће више школе у Шопрону и Кечкемету (Мађарска). У склопу такве сарадње био је у више наврата и гостујући професор у Мађарској.

Између осталог, омогућио је да се међу прве у нашој држави, по концепту болоњског образовања, уврсти Педагошки факултет у Сомбору.

Одабране публикације

1. Janković, P., Arsić, Z. (1987). *Profesionalna orijentacija, obrazovanje i rad*. Novi Sad: Misao.
2. Јанковић, П. (1994). *Професионално усмеравање, селекција и образовање учитеља*. Нови Сад: Педагошка академија.
3. Janković, P., Rodić, R. (2007). *Školska pedagogija*, drugo dopunjeno izdanje. Sombor: Pedagoški fakultet.
4. Janković, P, Eraković, T. (2008). *Pedagogija dece sa posebnim potrebama*. Novi Sad: Gradska biblioteka.
5. Eraković, T., Janković, P. (2008). *Metodika korektivnog pedagoškog rada*. Novi Sad: Gradska biblioteka.

Prof. dr Katalin Káich (Kaič)

Rođena 1943. u Somboru. Diplomirala je 1965. na Filozofskom fakulteta u Novom Sadu, Katedra za mađarski jezik, magistrirala u Budimpešti na Univerzitetu Etveš Lorand (Eötvös Lóránd Tudományegyetem), a diploma je verifikovana 1973. godine. Doktorirala je na Filozofskom fakultetu – Katedra za mađarski jezik u Novom Sadu 1978. Na osnovu naučnoistraživačkog rada pri Katedri za mađarski jezik – uža naučna oblast kulturna istorija vojvođanskih Mađara – imenovana je za naučnog savetnika 1990. 1992. godine na osnovu toga je birana za redovnog profesora za predmet Kulturna istorija Mađara, te 1995. i za predmet Istorija mađarskog naroda. Julu 2006. godine imenovana za v.d. dekana a potom 1. decembra za dekana novoosnovanog Učiteljskog fakulteta na mađarskom nastavnom jeziku u Subotici. Penzionisana je 1. oktobra 2011. godine. Izabrana za profesora emeritusa Univerziteta u Novom Sadu 2012.

Najznačajnija dostignuća u nastavi, nauci i struci

Držala je nastavu na mađarskom jeziku na predmetima: Istorija mađarske kulture, Kulturna istorija Vojvodine, Istorija mađarskog naroda, Opšta istorija, Istorija religije, Evropski aspekti mađarske kulture, Scenska umetnost u funkciji učiteljskog poziva, a na srpskom jeziku Kulturna istorija Vojvodine pri Katedri za novinarstvo, Filozofski Fakultet u Novom Sadu. U okviru naučno istraživačke delatnosti objavila je 21 monografiju pre svega na temu: kulturne institucije Vojvođanskih Mađara, pozorišna istorija vojvođanskih Mađara, i na temu međusobnih književnih i kulturnih veza Mađara i Srba. Bila je gost profesor na Segedinskom Univerzitetu – Fakultet Juhas Ćula – gde je držala predavanja iz kulturne istorije Vojvodine. Tokom perioda kada se bavila isključivo naučnoistraživačkim radom, a i nakon toga, rukovođila je sledećim naučnim projektima: Pozorišna istorija Mađara na tlu Vojvodine, od 1816. do dana današnjeg pri Pozorišnom muzeju Vojvodine, Kulturna istorija Mađara u Jugoslaviji (1973-1980), Kultura jezičkih i književnih obrazaca manjinskih

nacionalnih zajednica (1995-2006) – pri Filozofskom Fakultetu, Kód, kultura, književnost, regija (2006-2011) pri Učiteljskom Fakultetu.

Član je redakcije Zbornika Matice srpske za scenske umetnosti i muziku Matice srpske (1983- do danas). Član je bila uredništva Almanaha vojvođanskih pozorišta (1976-2000), a glavni urednik je bila izdanja: Kód, irodalom, kultura, régió 1 - 4 i svih izdanja Učiteljskog Fakulteta od 2006, te časopisa Világszínház iz Budimpešte (1998-2000).

Doprinos razvoju Univerziteta u Novom Sadu

Najveći doprinos razvoju Univerziteta u Novom Sadu je dala kao osnivač – dekan novoosnovanog Učiteljskog fakulteta na mađarskom nastavnom jeziku u Subotici između 2006-2011.

Odabrane publikacije:

1. Káich, K.: Szabad liceumok Bácskában és Bánátban, Újvidék, A Magyar Nyelv, Irodalmi és Hungarológiai kKutatások Intézete, 1979. (doktorska disertacija)
2. Káich, K.: A Bács-Bodrog vármegye Történelmi Társulata (1883-1918), Újvidék, Forum, 1980.
3. Káich, K.: A nagybecskereki magyar színjátszás története és repertóriuma 1832-1918, I-II, Újvidék, Forum, 2002-2003.
4. Katalin Kaič: Trgovni suživota, Pozorišni muzej Vojvodine, Novi Sad, 2010.
5. Káich, K.: A kölcsönösség színpadtere, Pozorišni muzej Vojvodine, Novi Sad, 2014.
6. Káich, K.: A színész és a színjáték dícsérete, Életjel, Szabadka 2016.

Проф. др Богдан Косановић

Рођен 1943. године у Владимирцима. Дипломирао 1966. године на Филозофском факултету у Новом Саду, магистрирао 1970. на Филолошком факултету у Београду и докторирао 1987. на Филозофском факултету у Загребу. Редовни проф. УНС за ужу научну област Руска књижевност од 1993. Професор емеритус Универзитета у Новом Саду од 2013. године. Дописни члан Руске академије природно-историјских наука (Одељење филологије), копредседник Славистичког друштва у Уљановску (Русија), стални члан сарадник Матице српске.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

У земљи и иностранству сматрају га експертом у својој струци. Сем на УНС, после заснивања наставе русистике на Универзитету Црне горе двадесет година је, на основу планова и програма које је предложио, држао наставу из Руске цивилизације и културе, као и Руске књижевности XX века. Импазанта истраживачка делатност резултирала је у преко 400 научних и стручних радова, штампаних у земљи и иностранству. О њима сведочи цитираност у радовима са SCI листе (Arts & Humanities Citation Index). По критеријумима МНТР за науку Србије радови су му редовно сврставани у Ia категорију. Радове излагао на преко 120 научних скупова, углавном међународних; десетак симпозијума је и сам организовао. Стручни преводилац за словенске језике, претежно руски. Главни је редактор и преводилац *Великог православног богословског речника* (2000) – књига године на Београдском сајму књига.

Неке награде и признања као верификација научне, педагошке и стручне делатности: носилац дипломе са медаљом поводом 100-годишњице Матице српске; повеља поводом 100-годишњице славистике на Београдском универзитету; орден РПЦ Сергеја Радоњешког I степена; награда Друштва књижевника Војводине за превод године за 2012; златна диплома Филозофског факултета УНС поводом 60 година постојања и рада; лауреат дипломе Златна катедра Русије (Москва); захвалнице

студентске организације ФФ у Новом Саду за успешну сарадњу; плакета за учешће у подизању споменику Сави Владиславићу у Сремским Карловцима и Гацком; новоустановљена повеља Радована Кошутића, највеће признање Славистичког друштва Србије.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Целокупни радни век провео на УНС, на Катедри за руски језик и књижевност. Креирао и држао специјалне курсеве из Руске књижевности, Српско-руске компаратистике и Руске цивилизације и културе. Био је ментор за израду четири докторске дисертације и пет магистарских – из уже струке, али и члан више комисија за израду и одбрану – из шире, филолошке струке. У току свог запослења заузимао је више руководећих позиција на Катедри, Институту за стране језике и књижевности, а био је и члан Научно-наставног већа и Савета Филозофског факултета, члан Савета и Скупштине УНС, као и Стручног већа УНС за хуманитарне науке. Предавањима по позиву на многобројним универзитетима Европе, сусретима са значајним личностима – нобеловцима, учешћем у међународним пројектима, рефератима на међународним скуповима, посебно руковођењем секцијама, чланством у издавачким саветима и уредништвима међународних часописима афирмисао је УНС.

Одабране публикације

1. *Трагично у делу Шолохова*, Нови Сад, 1988, 222 стр.
2. *Расправе из руске књижевности*, Нови Сад, 1994, 334 стр.
3. *Истраживања руске авангарде*, Сремски Карловци, 1995, 201 стр.
4. *Српске и црногорске теме у руској поезији Првог светског рата*, Нови Сад, 2010, 254 стр.
5. *Русско-сербские темы*, Београд 2010, 228 стр.
6. *Књиге и догађаји*, Нови Сад, 2014, 140 стр.

Припремио и уредио више научних зборника.

Проф. др Радмила Маринковић-Недучин

Рођена је 1946. године у Новом Саду. На Технолошком факултету Универзитета у Новом Саду је дипломирала (1970, просек 9,69), магистрирала (1977) и докторирала (1985); изабрана је у звање асистента (1970), доцента (1986), ванредног (1991) и редовног професора (1996, Физичка хемија, Катализа и каталитички процеси, Кинетика хемијских реакција). Наставу је држала и на Природно-математичком, Медицинском факултету, Факултету техничких наука Универзитета у Новом Саду и на Државном универзитету у Новом Пазару. У звање професор емеритус Универзитета у Новом Саду изабрана је 2013.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Резултати истраживања у области катализе и каталитичких процеса, физике и хемије површина и материјала приказана су у више од 260 научних радова (116 у међународним публикацијама, 86 у M10/20), а база SCOPUS препознаје 467 цитата, h-index 14. Била је учесник 20 националних и 13 међународних пројеката (NSF, EPA, COST, EUREKA, FP7, TEMPUS). Усавршавање је започела као студент на *Institute for Chemical Technique, Academy of Sciences* (Prag, 1968), а затим на *Institute for Surface Chemistry and Catalysis, Polish Academy of Sciences* (Krakov, 1986, 1988, 1999, 2006); *Bundesanstalt für Materialforschung BAM* (Берлин W, 1990), *University of Toledo* (Охајо, 1991), као гостујући професор на *WITS University* (Јоханесбург, 2002), уз више од 40 краћих студијских боравака на универзитетима Европе, Азије и САД.

Била је ментор више десетина дипломских радова, једне магистарске, пет докторских дисертација и коаутор је шест уџбеника. Посвећеност наставном раду илуструју Похвала „Костић фонда“ као ментору првонаграђеног дипломског рада у Србији из области хемије и хемијско-технолошких наука (2003) и Захвалница Студентске конференције универзитета Србије за значајан допринос квалитету образовања студената (2013).

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Спектар ангажовања у развоју високог образовања илуструју неке од функција које је обављала: председник Савета Технолошког факултета, шеф Катедре за опште инжењерске дисциплине, члан Скупштине Универзитета, проректор за наставу, ректор у два мандата, потпредседник Извршног већа АПВ за науку и технолошки развој, председник Републичког савета за високо образовање, потпредседник КОНУС, потпредседник Дунавске ректорске конференције, члан Националног савета за високо образовање и *HERE* тима за реформу високог образовања у Републици Србији. За почасног члана Српског хемијског друштва изабрана је 2012, добитник је признања Мисије ОЕБС „*Person of the Year 2007 - Democratization*“, Повеље за изузетан допринос развоју Технолошког факултета (2009) и Плакете за посебан допринос развоју Факултета техничких наука (2010).

Одабране публикације

1. Marinković-Nedučin R., Bošković G., Kiš E, Lomić G., Hantsche H., Mičić R., Pavlović P.: Deactivation of Industrial Hydrotreating Catalyst for Middle Petroleum Fraction Processing, *Appl. Catalysis* (1994), Vol. 107, pp. 133-145; ISSN 0926-860X.
2. Marinković-Nedučin R., Kiurski J., Kiš E, Mičić R.: The effect of Atmosphere on HDS Catalysts Sintering, in: *Advanced Science and Technology of Sintering*, (Editors: B. Stojanovic, V. Skorohod, M. Nikolic), New York, London, Moscow, Boston, Plenum Publishers (1999), pp. 341-346; ISBN 0306461803.
3. Marinković-Nedučin R., Kiš E., Čukić T., Obadović D.: Thermal behavior of Al-, AlFe- and AlCu-pillared interlayered clays, *Journal of Thermal Analysis And Calorimetry* (2004), Vol. 78 (1), pp. 307-321. ISSN 1388-6150.
4. Popa A., Sasca V., Kiš E.E., Marinković-Nedučin R., Bokorov M.T., Holclajnter-Antunović I.: Studies in Structural Characterization of Silica-Heteropolyacids Composites Prepared by Sol-Gel Method, *Materials Chemistry and Physics* (2010), Vol. 119, pp. 465-470, ISSN: 0254-0584.
5. Vulić T., Hadnadjev-Kostić M., Rudić O., Radeka M., Marinković-Nedučin R., Ranogajec J.: Improvement of cement-based mortars by application of photocatalytic active Ti-Zn-Al nanocomposites, *Cement & Concrete Composites* (2013), Vol. 36, pp. 121-127, ISSN 0958-9465.
6. Hadnadjev-Kostić M., Vulić T., Marinković-Neducin R., Lončarević D., Dostanić J., Markov S., Jovanović D.: Photo-induced properties of photocatalysts: A study on the modified structural, optical and textural properties of TiO₂-ZnAl layered double hydroxide based materials, *Journal of Cleaner Production* (2017), Vol. 164, pp. 1-18; ISSN 0959-6526.

Проф. Халил Тиквеша

Рођен 1935. године у Шурманцима (Босна и Херцеговина), дипломирао 1961. на Академији ликовних уметности у Београду, магистрирао 1964. на истој Академији. Изабран у звање доцента за предмет графика - цртање Универзитета у Новом Саду 1976. године. Пензионисан 2000. године у звању редовног професора, а професор емеритус Универзитета у Новом Саду је од 2013. године. Био је гостујући професор на Ликовној академији у Сарајеву од 2001. до 2011. године.

Најзначајнија достигнућа у настави, уметности и струци

Излаже од 1962. године слике, графике, колаже, асамблаже, објекте. Приредио је око 70 самосталних изложби у земљи и иностранству. Учествовао на око 200 жирираних међународних изложби графике. Добитник је 25 награда и признања. Био је ментор дипломских и магистарских радова студената.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Као први изабрани наставник графике на Академији уметности у Новом Саду, организовао је, технолошки и кадровски формирао катедру графике.

Одабране публикације или дела, изложбе и сл.

1. 1969. излагао је графике на 10. Бијеналу у Сао Паолу (Бразил)
2. 1987. самостална изложба, галерија Југословенског културног центра у Паризу
3. 1997. самостална изложба „Из дневника једног штампомана“, Центар за културну деконтаминацију, Београд
4. 2004. ретроспективна изложба, галерија УЛУС-а, Графички колектив, Хаос галерија, Београд
5. 2016. изложба радова на папиру 1961.-2016., Галерија ликовне уметности – поклон збирка Рајка Мамузића, Нови Сад

Prof. dr Petar Cindrić

Rođen 1939. u Subotici. Diplomirao 1962., magistrirao 1968. i doktorirao 1974. sve na Poljoprivrednom fakultetu u Novom Sadu.

Zaposlio se 1.1.1963. u Institutu za vinogradarstvo i voćarstvo u Sremskim Karlovcima kao asistent u naučnom radu. U naučnog saradnika izabran je 1975. Posle integracije Instituta sa Poljoprivrednim fakultetom izabran je u zvanje vanrednog profesora (1982), a zatim i redovnog profesora (1989) za predmete Ampelografija i Oplemenjivanje vinove loze. Profesor emeritus od 2015.

Najznačajnija dostignuća u nastavi, nauci i struci

Na *Oglednom dobru* u Sremskim Karlovcima formirao eksperimentalne objekte za naučna istraživanja i obuku studenata iz vinogradarstva. Organizovano sistematsko sakupljanje, negovanje i evaluacija starog i savremenog sortimenta vinove loze, kao i različitih načina gajenja vinove loze.

Razvijanje nove istraživačke teme i nastavnog predmeta: Oplemenjivanje vinove loze, a u okviru ovog *klonska selekcija vinove loze* koja ima za cilj popravku starih sorti i *stvaranje novih sorti vinove loze* otpornih na gljivične bolesti i niske temperature.

Prihvaćena nova tehnička rešenja: Izvršio je klonsku selekciju u okviru sorte Rizling italijanski. Godine 1991. priznata su tri klona ove sorte: *SK-13*, *SK-54* i *SK-61*, koji se danas uveliko koriste u praksi. Primenom metoda polne hibridizacije stvorio nove sorte vinove loze visoke otpornosti prema niskim temperaturama: *Petra*, *Liza*, *Rani rizling*, *Mila*, *Zlata* (priznate 1991), *Kosmopolita* (2001), *Rubinka* (2002), *Morava* (2003) Neke od novih sorti imaju visoku genetsku otpornost i na najvažnije gljivične bolesti (plamenjača, pepelnica, botritis), te su pogodne za ekološku proizvodnju grožđa, kojoj je svrha zaštita zdravlja i očuvanje životne sredine. U ovom smislu posebno su uspešne sorte *Bačka* i *Petka*, (priznate 2002), *Panonija* (2003), *Frajla* (2015) i *Dionis* (2017). Dve stone sorte vrlo lepog izgleda i finog ukusa su priznate pod imenima *Lasta* (1991) i *Karmen* (2003).

Navedene nove sorte i klonovi su plod timskog rada, a P. Cindrić je prvi autor.

Formiranje naučnoistraživačkog podmlatka: Mentor u izradi tri doktorske teze iz oblasti vinogradarstva (Nada Korać - 1988, Dragoljub Žunić – 1992 i Ivan Kuljančić - 1995).

Rukovođenje naučnoistraživačkim ili tehničko-tehnološkim projektima:

„Unapređenje proizvodnje grožđa i vina u Vojvodini“ u periodu od 1976 do 1995 (4 puta po 5 godina), koje je finansiralo Ministarstvo za nauku i tehnološki razvoj R. Srbije.

U okviru saveznog projekta „Formiranje banke biljnih gena Jugoslavije“ u periodu 1989-1991 rukovodio podprojektom „Formiranje banke biljnih gena Jugoslavije za vinovu lozu“.

Doprinos praktičnoj stručnoj primeni rezultata naučnih istraživanja: Rejonizacija vinogradarsko-vinarske proizvodnje Vojvodine (1974-1977). Rukovodio izradom elaborata idejnih rešenja, ili investicionih projekata za podizanje vinograda u: Sremskim Karlovcima (1979, 1988, 2002, 2005, 2007), Erdeviku (1977), Paliću (1975, 1989, 2004), Horgošu (1986), Subotici (2004, 2005), Suseku (1984), Petrovaradinu (1985), Valjevu (2002), Temerinu 2002, Erdutu (2004), Iloku (2005), Irigu (2006), Samošu (2006), Ridici (2006) Banoštoru (2007), Krčedinu (2007).

Doprinos razvoju Univerziteta u Novom Sadu

Prodekan Poljoprivrednog fakulteta u Novom Sadu (1977-1981).

Predsednik Saveta Poljoprivrednog fakulteta u Novom Sadu (1981-1984).

Odabrane publikacije:

1. Cindrić, P.: *Sorte vinove loze*. Nolit, Beograd, 1990.
2. Cindrić, P., Korać, N., Kovač, V.: *Sorte vinove loze*. Prometej, Novi Sad, 1994.
3. Cindrić, P., Korać, N., Kovač, V.: *Sorte vinove loze*. Prometej, Novi Sad, 2000.
4. Cindrić, P.: Fiziologija vinove loze. Izdanje SANU Beograd 1984. Poglavlje u monografiji *Otpornost vinove loze prema niskim temperaturama*, str. 147-174.
5. Cindrić, P., Korać, N., Kovač, V.: *Grape Breeding for Resistance*. Acta Horticulturae Nr. 603, (385-392), 2003.

Prof. dr Miodrag Zlokolica

Lični podaci: Godina rođenja: 1943., mesto rođenja: Umčari, Srbija

Obrazovanje:

- 1958-1962. Srednja mašinska tehnička škola, Novi Sad
- 1962-1967. studije na Mašinskom fakultetu u Novom Sadu
- 1971-1975. posleddiplomske studije na Mašinskom fakultetu u Novom Sadu. Magistarska teza: "Analiza grupe mehanizama sa neholonomnom vezom"
- Doktorska disertacija pod nazivom "Izučavanje primene mehanizama sa neholonomnom vezom u okviru složenih mehaničkih sistema" odbranjena je 1978. na Fakultetu tehničkih nauka, Univerziteta u Novom Sadu.

Počasni doktorat na Prince of Songkla University, 2009., Hat Yai, Thailand.
Znanje jezika: engleski.

Profesionalna karijera

Konstruktor specijalnog alata u fabrici "Jugolat" od 1967-1970. godine. Asistent Mašinskog fakulteta u Novom Sadu 1970-1978. Docent 1978 -1983. Vanredni profesor 1983-1988. Redovni profesor 1988. Profesor emeritus 2011. Predmeti: Mehanika mašina, Teorija mašina i mehanizama, Prenos snage i kretanja i Sinteza mehanizama.

Mesto i trajanje specijalizacija i studijskih boravaka u inostranstvu:

North Carolina State University, Department Mechanical and Aerospace Engineering, North Carolina, Raleigh, USA, 1979. godine, studijski boravak tri meseca. Boravak po pozivu na Politehničkom Univerzitetu u Gdanjsku, Poljska, Mašinskog fakulteta 10 dana 1985. Profesor po pozivu na University of California, Department of Mechanical Engineering, Berkeley, California USA, 9, 5 meseci 1985/86. godine. Viziting profesor na Prince of Songkla University u trajanju od 6 meseci, 2001, 2003 i 2010. godine. Uspostavio saradnju, odnosno napravio projekat MOU između Prince of Songkla University i Univerziteta u Novom Sadu od 2001. godine u svim oblastima fakultetske i univerzitetske saradnje. Saradnja svake godine postaje svestranija a programski ugovori se

produžavaju svake dve godine, tako da su rezultati saradnje dostigli zavidan nivo.

- Šef Katedre za mašinske elemente i teoriju mašina i mehanizama od 1990-1996. i od 1998-2010.
- Prodekan Fakulteta tehničkih nauka u Novom Sadu od 1981-1985. i od 1987-1989. godine.
- Dekan Fakulteta tehničkih nauka u Novom Sadu od 1989-1991. godine.
- Prorektor Univerziteta u Novom Sadu od 1991-1994. godine.
- Sekretar Izvršnog veća Grada Novog Sada za obrazovanje i kulturu od 1994-1996. godine.
- Predsednik Udruženja univerzitetskih nastavnika i naučnika Vojvodine, Novi Sad od 2008-2012.

Rezime delatnosti u prosvetnom i naučnom radu

Nosilac i učesnik 35 pokrajinskih i republičkih projekata kao i CEEPUS projekta i 6 značajno realizovanih projekata u privredi. Bio mentor preko 50 diplomskih radova, bio je komentor u izradi značajnog broja magistarskih doktorskih radova i član komisija za odbranu magistarskih i doktorskih radova. Predsednik ili član komisije za izbor preko 30 profesora, asistenata i saradnika. Autor ili koautor preko 150 naučnih radova i 8 udžbenika, zbirki i knjiga. Za značajan doprinos na osvajanju mašina i opreme u delu supstitucije uvoza – dobitnik: Oktobarske nagrade Grada Novog Sada za 1990. godinu; Nagrade za ŽIVOTNO DELO za 2011. godinu od Udruženja univerzitetskih nastavnika i naučnika Vojvodine i Vlade AP Vojvodine.

Odabrane publikacije

1. Zlokolica M., Vladić J., Čavić M., Kostić M.: About Dynamic Characteristics of Nonholonomic Transmission, The Scientific Journal of the Vibration Institut of India, Advances in Vibration Engineering, India, Vol.2 No.2, 2003., ISSN 0972-5768, pp. 151-158
2. Zlokolica M., Čavić M., Kostić M.: About The Tool's Motion In The Polygonal Holes Drilling Applying Centroides, Manufacturing Intelligent Design and Optimization Processes, Journal of Machine Engineering, Vol 7, No 2, 2007, ISSN 1895-7595, pp 41-50, Editorial Institution of Wroclaw Board of Scientific, Technical Societies Federation NOT, Wroclaw, Poland
3. Zlokolica M., Čavić M., Kostić M. : Mechanical Regulation of Mechanisms with Intermittent Motion, 4th International Conference on Engineering technologies ICET 2009, Novi Sad, 2009, 271–275
4. Zlokolica M., Čavić M., Kostić M. : Analytical Description Of Polygonal Holes Boring General approach, Strojniski Vestnik-Journal Of Mechanical Engineering, (2010), vol. 56, br. 7-8, str. 503- 512, ISSN 0039-2480, Ljubljana, Slovenia

Академик САНУ Теодор М. Атанацковић

Рођен 1945. год у Сибачу, у Срему. Дипломирао 1969. године на Машинском факултету у Новом Саду. Последипломске студије завршио на Универзитету у Кентакију, Лексингтон, Кентаки у САД (University of Kentucky, Lexington, Ky., USA).

У периоду 1982-1983. је био истраживач на Техничком универзитету у Берлину (Technische Universität Berlin) као носилац истраживачке стипендије Alexander von Humboldt. Професор Механике деформабилног тела на Факултету техничких наука у Новом Саду. Руководилац Катедре за техничку механику од 2000-2006. Од 2000. године дописни а од 2009. редовни члан Српске академије наука и уметности. Управник Одељења за механику математичког института САНУ од 2006-2010. Секретар Огранка САНУ у Новом Саду 2015- 2019.

Резиме делатности у просветном и научном раду

Области истраживачког и наставног рада су: механика непрекидних средина, варијациони принципи механике, механика материјала са меморијом облика, виско-еластични материјали фракционог типа, линеарни и нелинеарни проблеми стабилности и грађање положаја равнотеже еластичних тела, оптимизација облика у еластичности, математички модели и механичка својства стоматолошких материјала.

Допринос развоју новосадског универзитета

Био је руководиоц Института за механику Факултета техничких наука, председник Савета Факултета техничких наука, члан Савета Универзитета у Новом Саду, проректор за науку Универзитета у Новом Саду 2001-2003, члан Националног савета за високо образовање, 2006-2014., председник Савета докторских студија Факултета техничких наука 2012-2019.

Одабране публикације

1. Т. М. Atanacković, Теорија стабилности еластичних штапова. FTN Novi Sad, 1987.
Издање на енглеском језику: Т. М. Atanackovic, Stability Theory of Elastic Rods. World Scientific, New Jersey, 1997.
2. Т. М. Атанацковић, Теорија Еластичности. Универзитет у Новом Саду 1993.
Проширено издање на енглеском језику: Т. М. Atanackovic, A. Guran, Theory of Elasticity for Scientists and Engineers. Birkhauser, Boston 000. Second edition, publication date 2012/12/6. Publisher: Springer Science & Business Media.
Издање на руском језику Т. М. Атанацкович, А. Гуран, Лекции по Теории упругости, Санкт Петербургский государствени университет 2003.
3. B. D. Vujanovic and T. M. Atanackovic, An Introduction to Modern Variational Techniques in Mechanics and Engineering. Birkhauser, Boston 2004.
4. T.M. Atanackovic, S. Pilipovic, B. Stankovic, D. Zorica, Fractional calculus with Application in Mechanics: Vibrations and Diffusion Processes, ISTE, London, John Wiley & Sons, New York, 2014.
5. T.M. Atanackovic, S. Pilipovic, B. Stankovic, D. Zorica, Fractional calculus with Application in Mechanics: Wave Propagation, Impact and Variational Principles, ISTE, London, John Wiley & Sons, New York, 2014.

Prof. dr Ištvan Bikit

- Rođen 1945. godine u Novom Sadu. Diplomirao 1967. na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, magistrirao 1970. na Prirodno-matematičkom fakultetu u Beogradu i doktorirao 1976. na Prirodno-matematičkom fakultetu u Novom Sadu
- Redovni profesor Univerziteta u Novom Sadu u užoj naučnoj oblasti Nuklearna fizika od 1987.
- Profesor emeritus Univerziteta u Novom Sadu od 2014.
- Dopisni član Vojvođanske akademije nauka i umetnosti od 2013.

Rezime delatnosti u prosvetnom i naučnom radu

Bavi se naučnim istraživanjima nuklearne strukture i retkih nuklearnih procesa, razvojem i primenama nuklearne spektroskopije i radioekologijom.

U okviru naučno-istraživačke delatnosti u domaćim i međunarodnim časopisima objavio je 340 naučnih radova, od kojih je 110 objavljeno u međunarodnim časopisima. Baza Google Scholar prepoznaje 910 citata prof. dr Bikita uz h-index: 15 i i10-index: 34.

Na osnovnim i master studijama prof. dr Ištvan Bikit je držao kurseve iz Opšte fizike, Nuklearne fizike, Nuklearne instrumentacije i Viši kurs nuklearne fizike. Na Doktorskim akademskim studijama fizike prof. dr Ištvan Bikit drži nastavu iz sledećih predmeta: Eksperimentalne tehnike i metode nuklearne fizike, Osnovne interakcije i struktura atomskog jezgra, Retki nuklearni procesi, Nuklearne analitičke tehnike.

Prof. dr Ištvan Bikit je bio mentor na oko 30 diplomskih radova iz oblasti nuklearne fizike. Rukovodio je izradom 4 magistarske teze i 5 doktorskih disertacija na Prirodno-matematičkom fakultetu u Novom Sadu. Koautor je 5 univerzitetska udžbenika.

Doprinos razvoju Univerziteta u Novom Sadu

Bio je direktor Instituta za fiziku u više mandata, prodekan i dekan Prirodno-matematičkog fakulteta u Novom Sadu u dva mandatna perioda. Osnivač je dve Akreditovane laboratorije u okviru PMF-a.

Odabrane publikacije

1. M. Vesković, I. Bikit, I. Aničin, W. D. Hamilton, J. Copnell, M. Krmar and J. Slivka: SOME ASPECTS OF THE ^{111}Cd LEVEL SCHEME, *Physical Review C*, **42** (1990), pp. 558
2. I. Bikit, I. Aničin, J. Slivka, M. Krmar, J. Puzović and Lj. Čonkić: POPULATION OF THE 283 keV LEVEL OF ^{137}Ba BY THE β -DECAY OF ^{137}Cs , *Physical Review C*, **6** (1996) pp. 3270
3. I. Bikit, M. Krmar, J. Slivka, M. Vesković and Lj. Čonkić: NEW RESULTS ON THE DOUBLE β -DECAY OF IRON, *Physical Review C*, **58** (1998) pp. 2566
4. I. Bikit, L. Lakosi, J. Sáfár and Lj. Čonkić: DEPOPULATION OF $^{180\text{m}}\text{Ta}$ BY BREMSSTRAHLUNG, *Physical Review C*, **59** (1999), pp. 2272
5. I. Bikit, D. Mrdja, K. Bikit, J. Slivka, N. Jovančević, L. Olah, G. Hamar, D. Varga: Novel approach to imaging by cosmic-ray muons, *Europhysics Letters / EPL* **113** (2016) 58001

Проф. Вида Огњеновић

Рођена 1941. у Дубочкама (Бањани) код Никшића. Завршила Основну школу у Врбасу, а Гимназију у Сремским Карловцима. Дипломирала Општу књижевност с теоријом на Филолошком факултету 1963. и на Одсеку за режију Факултета драмских уметности Универзитета у Београду 1965. Постдипломске студије започела на Сорбони а завршила на Универзитету Сен-Пол у Минеаполису/Минесота.

Управник Народног позоришта у Београду (1990-1993). Професор Академије уметности у Новом Саду (1997-2008). Амбасадор Србије и Црне Горе у Норвешкој (2001-2005) и амбасадор Србије у Данској (2011-2013). Један од оснивача и потпредседника Демократске странке. Чланица Српског књижевног друштва, Удружења драмских уметника, председница Српског ПЕН центра и потпредседница Међународног ПЕН. Добитница је бројних професионалних, књижевних и позоришних награда, између осталих Међународне академије за хуманизам 2012.

Најзначајнија достигнућа у уметности и струци

У делу Виде Огњеновић сусрећемо са неким од најбољих израза модерне српске књижевности. Вида Огњеновић је писац са два опуса. Као два лица једне целине у њеном делу видимо драме, којима се проширују изражајне и тематске могућности савремене српске драме, и романи и приповетке који, било да нас одводе у прошлост, да ту прошлост обнављају средствима књижевног истраживања или да изнутра сведоче о судбинским конфликтима модерног човека, увек проговара о садашњости и о питањима што, игноришући време, опседају сваку људску јединку. Док су драме Виде Огњеновић драме модернизације које сликају велики подухват да се свет разуме и да се живи у миру са сопственим бољим разумевањем, проза ове ауторке, награђивана у земљи и преведена на више светских језика, обележена је меланхоличном реконструкцијом догађаја испод површине чињеница, сусретом живота и литературе, докумената и

фикције, аутентично модерног мишљења и загонетке идентитета која не напушта ни модерни свет. Као председница Српског ПЕН центра Вида Огњеновић је ову организацију учинила једном од најактивнијих и најзначајнијих уметничких асоцијација у Србији, цењену по својим активностима у оквиру Међународног ПЕН, што је потврђено и организацијом Конгреса Међународног ПЕН у Београду у септембру 2011. Вида Огњеновић је једна од најугледнијих фигура савременог међународног ПЕН покрета.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Као редовни професор на Академији уметности у Новом Саду, најпре глуме (од 1997) а потом драматургије (од 2007), Вида Огњеновић је пренела своје изузетно богато стваралачко искуство и педагошко умеће генерацијама студената од којих данас већина представља водећа имена у нашој позоришној уметности. С друге стране, гостујући на низу иностраних, посебно америчких универзитета (UCLA - Лос Анђелес, Беркли, Станфорд, Колумбија – Њујорк, Санта Барбара, Колумбија колеџ – Чикаго, Минесота, Илиноис, Индијана и др.) Вида Огњеновић је спроводила културну дипломатију на највишем нивоу, имајући у виду да су се њена предавања односила на славистику у ширем смислу, односно на српску књижевност, али исто тако и на питања драматургије, режије, глуме и сопственог књижевног рада. Њена дела су преведена на енглески, немачки, француски, грчки, мађарски, македонски, бугарски, румунски, чешки, норвешки, дански, украјински, руски, словачки. Као амбасадор Републике Србије најпре у Норвешкој а потом у Данској, остварила је драгоцене културне везе: личном иницијативом је позивала културне посленике и уметнике из Србије да представе вредности како нашег историјског наслеђа тако и савременог стваралаштва.

Одабране публикације или дела

1. *Кућа мртвих мириса*, роман, 1995.
2. *Прељубници*, роман, 2006.
3. *Посматрач птица*, роман, 2010.
4. *Максимум*, роман, 2017.
5. *Драме I-III*, сабране драме у три тома, 2001-2002.

Проф. др Милка Ољача

Рођена је 1946. у Бачком Брестовцу, СР Србија). Основну школу и гимназију завршила је у Оацима, а Филозофски факултет, групу за педагогију у Београду, 1971. године. Магистрила је у Београду на тему: „Допринос Матице српске просветно-културном раду са одраслима, у периоду од 1826-1919. године“, а докторирала на Филозофском факултету у Новом Саду (1981) на тему: „Друштвене и васпитно-образовне функције радничких универзитета“. Дописни члан Српске академије образовања 2010, редовни члан 2013. Универзитет у Новом Саду доделио јој је звање емеритуса 2015.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Редовни професор је од 1992. на Филозофском факултету у Новом Саду, за научне области: Андрагогија и Општа педагогија. Била је неколико пута бирана за Шефа Катедре за педагогију, као и за продекана за наставу Филозофског факултета. У оквиру наставног рада, била је ментор у 60-магистарских радова, и у 22 докторске дисертације. Предавала је на основним, мастерским и докторским студијама на Филозофском факултету: Андрагогију, Менаџмент у образовању и Развој људских ресурса. Држала је предавања на Филозофском факултету у Регенсбургу, Печују, Сегедину, Шефилду, и на државном Wisconsin University, САД. На Филозофском факултету у Бања Луци предавала је: Андрагогију, Увод у педагогију и Теорије вапитања (Одсек студија за социјални рад) од 2003. до 2010 године. Студијски боравци: Wisconsin University, 1978, (ИРЕХ стипендиста), Sheffield City Polytechnic, Centre for Education Management and Administration 1992. и Регенсбург, на Филозофском факултету (1989).

Била је члан редакције часописа: Невен (поново покренут 1979-1983), образовање и васпитање (1987-1990), Зборника Института за педагогију, Редакције за педагогију и психологију-Енциклопедије Војводине (1981-

1985), Редакције за Андрагогију-Педагошке енциклопедије. Председник Савеза педагошких друштава Југославије (1986-1990), председник Андрагошког друштва Војводине, председник експертске групе за планирање развоја васпитања и образовања у Војводији (1985), члан југословенске експертске групе на другом интернационалном - Condorcet скупу о образовању у Паризу (1990), југословенски представник у Европском савету за образовање на даљину (1990-1995).

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Допринос проф. др Милке Ољаче Универзитету у Новом Саду остваривао се њеним активним радом у оквиру Комисије Универзитета за таленте, радом у Комисији за педагошке науке Универзитета и Комисији за друштвене науке, чији је била члан и председник, у више мандата, радом у оквиру Координационог већа АЦИМСИ-ја, и радом у оквиру Програмског већа менаџмента за образовање.

Одабране публикације

1. Ољача Милка, Преображај радничких универзитета у Војводини, 1990, Нови Сад, Филозофски факултет, Институт за педагогију
2. Ољача Милка, Селф концепт и саморазвој, 2005, Нови Сад, Филозофски факултет
3. Ољача Милка, Косановић Маријана, Андрагошка професионална оријентација, 1987, Нови Сад, Филозофски факултет, Институт за педагогију,
4. Ољача Милка, Самообразовање и саморазвој одраслих, 1992, Нови Сад, Институт за педагогију, Филозофски факултет
5. Ољача Милка, Селф концепт и развој, 1996, Нови Сад, Филозофски факултет
6. Ољача Милка, Андрагогија, 1997, Нови Сад, Универзитет у Новом Саду
7. Ољача Милка, Педагогија спорта, 1998, Београд, Спортска академија
8. Ољача Милка, Педагогија спортског тренинга, 2005, Београд, Спортска академија
9. Ољача Милка, Учење и развој у спорту, 2005, Београд, Спортска академија,
10. Кнежевић-Флорић Оливера, Ољача Милка, Теоријски приступ развоју педагошког менаџмента: са хрестоматијом Нови Сад, Савез педагошких друштава Војводине
11. Костовић Светлана, Ољача Милка, Педагог и педагошке димензије менаџмента, 2012, Нови Сад, Филозофски факултет
12. Ољача Милка, Андрагошка дидактика, 2013, Нови Сад, Филозофски факултет

Проф. др Радмила Ковачевић

Рођена 1948. године у Новом Саду. Студије биологије завршила на Природно-математичком факултету (ПМФ) у Новом Саду 1970. Јануара 1971. запослила се као асистент биологије на ПМФ у Новом Саду, крајем септембра 2013. године отишла у пензију у звању редовног професора, још две године била ангажована у настави на мастер студијама и као руководилац пројекта. Магистрирала 1973. на ПМФ у Београду, докторирала 1977. на ПМФ у Новом Саду. Звање професора емеритуса додељено јој је 2015. године.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Држала наставу из већег броја обавезних и изборних курсева на основним и мастер студијама биологије на ПМФ: Општа физиологија животиња, Биохемија, Молекуларна ендокринологија, Основе неуробиологије, Молекуларна и ћелијска физиологија, Репродуктивна ендокринологија; Биологија за математичаре. Иницијатор организовања заједничког студијског програма ПМФ и Медицинског факултета, МАС Репродуктивна биологија. Највећи део истраживања у области репродуктивне ендокринологије са посебним фокусом на: хормонску регулацију и тестикларну стероидогенезу; примену радиоимунолошких техника у ветерини; деловање ендокриних ометача на процес стероидогенезе. Друга област је примена ћелијских биомаркера и биоанализа у екотоксиколошким истраживањима. Ментор 19 мастер радова, 4 магистарске и 7 докторских дисертација. Руководилац 5 међународних и 5 националних пројеката, учесник на још 1 међународном и 4 национална пројекта. Истраживачки опус сабран у 155 научних радова, од тога 54 у часописима са SCI листе. Индекс цитираности без аутоцитата - 981 (Scopus), h=18. Према бази Google Scholar, индекс цитираности - 1457, h-indeks - 22.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Помоћник директора Института за биологију, председник Савета Института и Факултета у више мандата, члан Стручног већа за природно-математичке науке и Савета Универзитета у Новом Саду, делегат у СИЗ за научни рад АП Војводине, и члан Матичног научног одбора за биологију у Министарству просвете науке и технолошког развоја Републике Србије у два мандата. Године 2006. заједно са својим сарадницима основала је Лабораторију за екотоксикологију на Департману за биологију и екологију ПМФ у Новом Саду и била њен руководицац до 2013. године.

Одабране публикације

1. Marić D, Tadić R, Miline R (1974): The influence of the gonads in the functional development of the hypothalamo-hypophyseal system of male rat. *Neuroendocrinology* 15: 92-98. (M21)
2. Andrić SA, Kostić TS, Stojilković SS, Kovačević RZ (2000): Inhibition of rat testicular androgenesis by a polychlorinated biphenyl mixture Aroclor 1248. *Biol Reprod* 62: 1882-1888. (M21)
3. Andric NL, Andric SA, Zoric SN, Kostic TS, Stojilkovic SS, Kovacevic RZ (2003): Parallelism and dissociation in the actions of aroclor 1260-based transformer fluid on testicular androgenesis and antioxidant enzymes. *Toxicology* 194: 65-75. (M21)
4. Kaisarevic S, Lübcke-von Varel U, Orcic D, Streck G, Schulze T, Pogrmic K, Teodorovic I, Brack W, Kovacevic R (2009) Effect-directed analysis of contaminated sediment from the wastewater canal in Pancevo industrial area, Serbia. *Chemosphere* 77: 907-913. (M21)
5. Pogrmic-Majkic K, Fa S, Dakic V, Kaisarevic S, Kovacevic R (2010) Up-Regulation of Peripubertal Rat Leydig Cell Steroidogenesis Following 24 Hour *in vitro* and *in vivo* Exposure to Atrazine. *Toxicol Sci* 118: 52-60. (M21)
6. Fa S, Pogrmic-Majkic K, Dakic V, Kaisarevic S, Hrubik J, Andric N, Stojilkovic SS, Kovacevic R (2013) Acute effects of hexabromocyclododecane on Leydig cell cyclic nucleotide signaling and steroidogenesis *in vitro*. *Toxicol Lett* 218: 81-90. (M21)

Академик Вукадин М. Леовац

Рођен је 1943. године у Глисници код Пљеваља, Црна Гора. Дипломирао је 1966. године на Филозофском факултету у Новом Саду, а магистрирао и докторирао 1975. односно 1978. године на Природно-математичком факултету у Новом Саду. Своју професионалну каријеру започео је као један од главних технолога у „Еи-Ниш“ (1966-1969). Од 1970. запослен је на Природно-математичком факултету Универзитета у Новом Саду. У звање редовног професора изабран је 1989. Од 2011. је у пензији. За редовног члана ВАНУ изабран је 2013, а 2014. је изабран у звање професора емеритуса Универзитета у Новом Саду.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Први је редовно бирани асистент и наставник за предмет Неорганска хемија за студенте хемије ПМФ у Новом Саду. Држао је наставу из Опште хемије, Неорганске хемије I, Неорганске хемије II, Координационе хемије, као и из предмета Неорганска синтеза и методе карактеризације, Одабране класе металних комплекса, Примењена координациона хемија. По позиву држао је наставу из Неорганске хемије, Бионеорганске хемије и Вишег курса неорганске хемије и у другим универзитетским центрима у земљи. Дао је видан допринос у едукацији наставног и научног подмлатка. Био је ментор 12 докторских дисертација и 4 магистарске тезе, међу којима је било и оних из других универзитетских центара (Београд, Подгорица). Предмет његовог научног интересовања су синтеза, физичко-хемијска, структурна и биолошка испитивања комплексних једињења прелазних метала са различитим класама *O*-, *N*-, *S*-, *P*- и *Se*-везивних полидентатних органских лиганата. У коауторству објавио је 204 научна рада, од чега значајну већину (186) у часописима са импакт фактором од чега су два рада прегледног карактера. Коаутор је једне монографије националног значаја. И данас је свакодневно присутан на факултету и у својој лабораторији, где са подједнаким ентузијазмом ради са младим колегама

на истраживачким задacima. Резултат таквог његовог ангажовања је и више од 30 научних радова објављених у међународним часописима након његовог одласка у пензију. О високом квалитету његових радова осим чињенице да је огромна већина објављена у признатим међународним часописима, говори и њихова врло запажена цитираност. Према индексној бази Scopus број укупних цитата је 2082, од чега су 1560 цитати других аутора. Добитник је престижних признања као што су: Октобарска награда града Новог Сада (2006), Медаља Српског хемијског друштва за трајан и изванредан допринос науци (2008), те међународног признања – штампање посебног броја угледног часописа Polyhedron посвећеног 70. рођендану проф. Леовца.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Утемељивач је научних истраживања из области неорганске (координационе) хемије на Универзитету у Новом Саду за шта је и добио Октобарску награду града Новог Сада (2006). За свеукупан допринос развоју хемијских дисциплина на Универзитету у Новом Саду добио је и Златну плакету за животно дело Удружења универзитетских наставника и научника Војводине (2011). За време његовог мандата као директора Института за хемију постављени су темељи данашње „плаве зграде“ ПМФ.

Одабране публикације

1. V.M. Leovac, M. Babin, V. Canić, N.V. Gerbelev, Darstellung und Eigenschaften der Ni(II) Komplexe mit S-Methylthiosemicarbazid, *Z. Anorg. Allg. Chem.* 471 (1980) 227.
2. V.M. Leovac, R. Herak, B. Prelesnik, S.R. Niketić, Synthesis and structure of μ -oxo-bis{[pentane-2,4-dionebis(S-methylisothiosemicarbazonato-k2N,-NII)(3-)]iron(IV)}, *J. Chem. Soc. Dalton Trans.* (1991) 2295.
3. V.M. Leovac, Z.D. Tomić, A. Kovács, M.D. Joksović, Lj.S. Jovanović, K. Mészáros Szécsényi, Cobalt(II) complexes with disubstitued 3-aminopyrazole derivative: Mononuclear Co(II) complex with in situ prepared formamidine ligand, *J. Organomet. Chem.* 693 (2008) 77.
4. V.M. Leovac, V.I. Češljević, Lj.S. Vojinović-Ješić, V. Divjaković, Lj.S. Jovanović, K. Mészáros Szécsényi, M.V. Rodić, Square-pyramidal complexes of copper(II) with 2-acetylpyridine S-methylisothiosemicarbazone, *Polyhedron* 28 (2009) 3570.
5. M.V. Rodić, V.M. Leovac, Lj.S. Jovanović, V.V. Spasojević, M.D. Joksović, T.P. Stanojković, I.Z. Matic, Lj.S. Vojinović-Ješić, V.R. Marković, Synthesis, characterization, cytotoxicity and antiangiogenic activity of copper(II) complexes with 1-adamantoyl hydrazone bearing pyridine rings, *Eur. J. Med. Chem.* 115 (2016) 75.

Проф. др Никола Грујић, МД

Рођен 1949. године у Оџацима. Завршио гимназију ЈЈ Змај у Новом Саду. Дипломирао 1974. и докторирао 1985. на Медицинском факултету у Новом Саду, Магистрирао 1981. на МФ у Новом Саду. Стручни испит положио је 1974. године у Министарству за здравље Србије. Редовни професор Универзитета у Новом Саду у ужој научној области Физиологија. Специјалиста је Спортске медицине и Председник испитне комисије. Током студија био је активан спортиста веслајући у Веслачком Клубу Данубиус 1885. Био је репрезентативац Југославије и првак државе у четверцу без кормилара. Професор емеритус Универзитета у Новом Саду је од 2015. Први је председник реосноване Регионалне лекарске коморе Војводине. Након тога и остали региони су се активирали у реоснивању Лекарских комора. Био је декан МФ у Новом Саду у два мандата.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци:

Предавао је на редовним и последипломским студијама предмете Физиологију и Физиологију спорта на Медицинском Факултету у Новом Саду те Факултету физичке Културе у Новом Саду. Предавао је Физиологију спорта на Факултету спорта и Физичког Васпитања у Београду, Бања Луци, Сарајеву, Ријеци, Подгорици и Осијеку. Истраживање се односило на праћење тренажног процеса код активних спортиста егзактно мерећи њихове енергетске капацитете. Тада је код нас први пут уведено мерење анаеробног капацитета спортиста помоћу вредности Вингате теста на бициклергометру са ваздушним кочењем. Од тада је ова метода постала рутинска раду наше лабораторије већ двадесет и пет година. На основу прецизног праћења тренажног процеса у лабораторији је до сада одбрањено преко 30 мастер радова и успешно урађено преко 12 доктората. Професр Грујић је успео да обједини све три водеће светске школе из функционалне дијагностике. То су Западна, Руска и Скандинавска школа којој је био и најприврженији. Стручно се усавршавао боравећи у више наврата у Москви, Копенхагену Тампереу и Пиедилуку. На Новосадском универзитету формирао је програм мастер интердисциплинарних студија: Спортска медицина са физикотерапијом. За

петнаест година ове студије је уписало преко 300 студената а 130 је стекло одговарајуће дипломе. Грујић је са својим колегама први пут на овом простору реосновао регионалну Лекарску Комору Србије и постао њен први председник. Након тога и остали региони су по узору на Војвођанску комору учинили исто. Грујић је своју свестраност показао тиме што је током студија критички писао хумористичко и више сатиричне текстове у нашим новинама и часописима. Објављивао је у Индексу, Студенту, Дневнику, Јежу, Политици, Младости и сл. Касније је све то преточио на филм за које је добио преко стотину награда у земљи и иностранству. Његов анимирани филм ЛИБЕРТЕ је био приказан на Француској државној телевизији Антена 2 у ударном термину. На основу освојених награда стекао је титулу кандидата мајстора аматерског филма Југославије. Најдраже су му награде освојене у Пули, Самобору, Бадалони, Дебрецину, Чешким Буђејовицама, Травнику, Триполију, Сомбору и оне са савезног фестивала.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду:

Био је директор Института Претклиничких дисциплина, продекан за наставу и у два мандата декан Медицинског Факултета у Новом Саду. У свим анонимним анкетама студената проглашаван је за омиљеног професора. Бескомпромисно се борио за своје студенте учећи их личним примером. Једном је био физички нападнут из заседе са леђа на повратку са посла кући. Ни та цена га није поколебала да истраје у томе. Рекао је да надлежни треба да раде свој посао, криминалци свој, а он другачије није знао да би се мењао.

Одабране публикације

1. Grujić N. (2015): ФИЗИОЛОГИЈА СПОРТА. *Уџбеник ФСФВ, МФ, Футура Novi Sad.*
2. Klašnja A, Grujić N, Popadić-Gaćeša J, Barak O, Tomić S, Brkić S. (2014): Influence of graded exercise therapy on anxiety levels and health-related quality of life in chronic fatigue syndrome. *J Sports Med Phys Fitness* 54(2), 210-215.
3. Popadić Gaćeša JZ, Secher NH, Momčilović M, and Grujić NG. (2014): Asosociation between accumulation of intracellular fat in the arm folowing the arm training and *INSIG2*. *Scand J Med Sci Sports* 24 (6):907-12.
4. Gaćeša JZP, Nedeljković A, Ponorac N, Krulanović R, Grujić GN. (2012) Assessment of elbow extensors endurance in young athletes. *Int J Sports Med* 33(12): 1005-1009, IF=2.268.
5. Grujić N, Obradović D, Petričević B. (2008): OD ČELIJE DO ORGANIZMA - *Udžbenik biologije za III razred opšte gimnazije, Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, Podgorica, Crna Gora.*
6. Grujić N. (1989): The long term follow up of the fisical working capacityat the rowers. In *Juha Karvonen ed.: "The physiological follow up methods of sports training", 20-34, Sp. Inst. Varala, Tampere.*

Проф. др Бојан Срђевић

Рођен 1950. године у Свилајнцу. Дипломирао 1974. и магистрирао на Електротехничком факултету у Београду 1984. Докторирао 1987. на Факултету техничких наука (ФТН) у Новом Саду. Редовни професор Универзитета у Новом Саду од 1998. у ужој научној области Информатика и системска анализа. Професор емеритус Универзитета у Новом Саду од 2016. године.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Дипломирао 1974. на Електротехничком факултету у Београду. У периоду 1974-1980. истраживач у Институту 'Михајло Пупин' у Београду. До 2015. на Пољопривредном факултету у Новом Саду држао наставу из информатике, софтверских алата, метода управљања водама и система за подршку одлучивању. У Немачкој, Бразилу, Шпанији, Енглеској, Турској, Хрватској, Мађарској и Португалији држао позивна предавања из вишекритеријумске оптимизације, мрежног моделирања и симулације водопривредних система, доношења одлука, хеуристичких и метахеуристичких техника и алгоритама стохастичког претраживања (колективна и дистрибуирана интелигенција, генетички алгоритми и симулирано каљење).

Руководио бројним страним и домаћим пројектима у домену образовања, науке и струке. Објавио 300 научних радова, више од 30 у највишим научним категоријама. Стални рецензент часописа угледних светских издавача IEEE, Elsevier, Springer, IWA i ASCE. Признат домаћи и међународни стручњак за вишекритеријумско моделирање и доношење одлука, системску анализу и развој информационих система. Међународни експерт УН за техничку сарадњу и развој, консултант компанија у Француској и Бразилу и независни експерт Европске Комисије за оцену и мониторинг пројеката. Национални консултант Светске банке за оцену политике и стратегију развоја водног сектора Србије.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Руководио ЕУ пројектом у оквиру кога је развијен међународно оријентисани мастер програм из области управљања водама. У научном циклусу (2011-2019) руководи пројектом фундаменталних истраживања (математика, компјутерске науке и механика) на коме су докторирала три истраживача. Руководи Групом за системску анализу и доношење одлука коју је Канцеларија за пословну подршку уврстила у Каталог истраживачког и иновативног потенцијала Универзитета у Новом Саду. На свим нивоима ангажовања доследно промовише вредности академске заједнице Универзитета у Новом Саду и Пољопривредног факултета.

Одабране публикације

1. Srdjevic B. (2005) Combining different prioritization methods in analytic hierarchy process synthesis. *Computers & Operations Research* 32: 1897-1919.
2. Srdjevic B. (2007) Linking analytic hierarchy process and social choice methods to support group decision-making in water management. *Decision Support Systems* 42: 2261-2273.
3. Srdjevic B., Srdjevic Z. (2013) Synthesis of individual best local priority vectors in AHP-group decision making. *Applied Soft Computing* 13, 2045-2056.
4. Srđević Z., Srđević B. (2017) An extension of the sustainability index definition in water resources planning and management. *Water Resources Management* 31: 1695–1712.
5. Srdjevic Z., Funamizu N., Srdjevic B., Bajcetic R. (2018). Public participation in water management of Krivaja river, Serbia: understanding the problem through grounded theory methodology. *Water Resources Management* 32: 5081–5092.

Проф. др Илија Ћосић

Рођен је 1948. године у Ривици, Општина Ириг. На Машинском факултет у Новом Саду је дипломирао 1972. године, магистарску тезу одбранио је 1979. године, а докторску дисертацију 1983. године на Факултету техничких наука у Новом Саду. Након дипломирања изабран је у звање асистента у научном раду, затим у звање доцента 1983. године, у звање ванредног професора 1988., у звање редовног 1993. године, а у звање професора емеритуса 26. марта 2016. године.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Учествовао је у реализацији наставе на великом броју наставних предмета на основним, мастер и докторским студијама на Факултету техничких наука у областима Индустријског инжењерства и инжењерског менаџмента, Мехатронике, Машинства, Електротехнике и рачунарства, Графичког инжењерства и дизајна, Заштите на раду као и на другим факултетима у земљи и региону. Као гостујући професор изводио је наставу на Универзитету у Штутгарту 1990/91. године, где је активно учествовао у пројектовању и постављању лабораторијског модела Фабрике за монтажу и логистику. Аутор је и коаутор 12 уџбеника и 15 приручника за вежбе и приручника за пројектовање технолошких и производних система. Руководио је израдом 38 докторских дисертација, 42 магистарска рада и преко 500 дипломских и мастер радова.

У научном раду се бави групном технологијом, рационализацијом токова материјала, монтажом и демонтажом, као и пројектовањем интелигентних производних система. Предмет његовог научног интересовања су технолошке, производне, организационе и управљачке структуре предузећа а главни циљ истраживања је њихова оптимизација и рационализација. Објавио је преко 300 радова у домаћим и међународним часописима или их саопштио на конференцијама. Учествовао је у реализацији 8 националних научно-истраживачких

пројеката од којих је био руководиоца на четири. Такође је учествовао у реализацији 12 међународних пројеката од којих је био руководиоца на четири. У реализацији примене научних резултата у пракси учествовао је на 32 пројекта од којих је на 13 био руководиоца. База Google Scholar препознаје 197 цитата уз h индекс 7.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Био је декан Факултета техничких наука у Новом Саду од 1998. до 2012. године. У том периоду Факултет техничких наука је постао један од најсложенијих и најпродуктивнијих високообразовних и научних система у Србији, када је основано 86 успешних компанија у подручју ИТ сектора и завршена прва фаза Научно-технолошког парка. Био је директор Института за индустријске системе, прореktor на Универзитету у Новом Саду (2000/2001), шеф Катедре за производне системе, организацију и менаџмент и директор Међународне последипломске школе ИИМ ЕУРО.

Одабране публикације

1. Ћosić, I.: Development of Knowledge-Based System for the Configuration of Assembly Systems, Knowledge-Based Selection and Arrangement of Parts Bins at Assembly Workplaces (TEBES) – European Communities Bruxelles, 1991.
2. Zelenović, D., Ћosić, I., Šormaz, D., Šišarica, Z.: An approach to the design of more effective production systems, International Journal of Production Research, 1987, Vol. 25, No 1, pp. 3-15.
3. Zelenović, D., Ћosić, I., Maksimović, R.: Design/reengineering of production systems, Group Technology and Cellular Manufacturing, State University of New York Buffalo, NY, USA, pg. 517-534; Kluwer Academic Publishers, 1998.
4. Ћosić I., Zelenović, D.: Montažni sistemi, Nauka, Beograd, 1991.
5. Rikalović A., Ћosić I., Donida Labati R., Piuri V.: Intelligent Decision Support System for Industrial Site Classification: a GIS-based Hierarchical Neuro-Fuzzy Approach, IEEE Systems Journal, 2017, No 99, pp. 1-12, ISSN 1932-8184.

Проф. др Александар Прокић

Рођен је 1948. године у Београду. Дипломирао је 1974., магистрирао 1984., и докторирао 1990. на Грађевинском факултету Универзитета у Београду. Редовни је професор у ужој научној области *Статика конструкција* од 2003. Пензионисан је 2016. Изабран је за професора емеритуса Универзитета у Новом Саду 2017. Дописни је члан Академије инжењерских наука Србије (АИНС).

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Резултате својих научних истраживања објављивао је у преко 140 радова у врхунским светским и домаћим часописима или их је саопштио на домаћим и међународним конференцијама и конгресима. 31 радова је објавио у часописима са SCI листе, од тога 16 у највишој категорији M21 где је на 15 радова једини или први аутор. Цитираност његових радова је 354 по Google Scholar-у, односно 257 по Scopus-у. Теоријски резултати до којих је дошао, праћени експерименталним проверама, били су подлога за решавање сложених проблема из грађитељске праксе, поготово у примени конструкција састављених из танкозидних елемената отвореног и затвореног попречног пресека. Аутор је једног уџбеника, три скрипте и поглавља у три монографије. Био је ментор у 3 докторске дисертације и учесник у 9 комисија за одбрану докторских дисертација. Руководио је са два петогодишња пројекта фундаменталних научних истраживања и учествовао на још четири пројекта технолошког развоја финансираних од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја. Стални је рецензент више страних часописа угледних издавача: Elsevier, ASCE и Springer, члан уређивачког одбора више часописа, као и организатор већег броја научно-стручних скупова. Утемељивач је и главни организатор међународне Конференције „Савремени проблеми у грађевинарству“. Конференција се организује у Суботици, сваке четврте године, почевши од 2006 године, и окупља велики број истраживача и стручњака из области грађевинарства, из земље и иностранства. Као одговорни пројектант руководио и учествовао у пројектовању и реализацији великог броја

капиталних индустријских и термонуклеарних објеката (Те Обреновац, Те Костолац, Те Плевља, МК Смедерево).

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

У току свог наставничког рада обављао је низ функција од значаја за Факултет и Универзитет: шеф катедре за Теорију конструкција и материјале, продекан за науку и сарадњу са привредом, декан Грађевинског факултета Суботица (2002.-2006.), члан Сената и члан Стручног већа за поље техничко-технолошких наука Универзитета у Новом Саду у више мандата. На основним, мастер и докторским студијама формирао је већи број нових, савремених предмета. У циљу унапређивања различитих метода учења увео је E-learning као могућност студирања на Грађевинском факултету у Суботици, први комплетан систем студирања на даљину у Србији. Отворио је компјутерску учионицу и опремио је средствима за савремено извођење наставе. Отворио је, такође, и студентски центар у оквиру Факултета са приступом интернету и могућношћу спортских активности. Осим наведеног први је покренуо на Грађевинском факултету акредитацију студијских програма у складу са Болоњском декларацијом.

Одабране публикације

1. Prokić A.: New warping function for thin-walled beams. I: Theory, Journal of Structural Engineering - ASCE, 1996, Vol. 99, No 12, pp. 1437-1442.
2. Prokić A.: New warping function for thin-walled beams. II: Finite element method and applications, Journal of Structural Engineering - ASCE, 1996, Vol. 99, No 12, pp. 1443-1452.
3. Prokić A.: On triply coupled vibrations of thin-walled beams with arbitrary cross section, Journal of Sound and Vibrations, 2005, Vol. 279, No 3-5, pp. 723-737.
4. Prokić A.: On fivefold coupled vibrations of Timoshenko thin-walled beams, Engineering Structures, 2006, Vol. 28, No 1, pp. 54-62.
5. Prokić A.: New finite element for analysis of shear lag, Computers & Structures, 2002, Vol. 80, No 11, pp. 1011-1024.

Академик САНУ Стеван Пилић

Рођен 24.05.1950. у Новом Саду, где је комплетно школован. Био је истраживач по позиву и професор по позиву на универзитетима: у Санта Барбари, у Токију, "Париз 7" (11 година по месец дана), у Гвадалупе; у Бечу; у Каљарију, у Генту, на Ервин Шредингер Институту у Бечу. Држао је предавања по позиву у математичким центрима у Будимпешти, Москви, Софији, Катовицама, Варшави, Санта Барбари, Веик Форесту, Токију, Бенаресу, Алахабаду, Инсбруку, Бечу, Кјоту, Нагоји, Берлину, Сеулу, Торину, Каљарију, Паризу, Скопљу, Подгорици, Сарајеву, Источном Сарајеву, Бања Луци, Загребу, Дубровнику, Гвадалупе, Мартинику, Пловдиву, Сегедину, Бат-у, Единбургу, Лондону, Лајпцигу, Хелсинкију, Генту. Извео је као ментор 22 магистара математике, као и 32 доктора математике. Био је члан комисија за изборе за четири докторске хабилитације и три доктората у Аустрији, три докторске хабилитације у Француској, две докторске дисертације у Италији, три у Белгији, две у Хрватској, једне у Црној Гори, две у Источном Сарајеву и три у Скопљу. Студенти из Јапана, САД, Италије, Француске, Шпаније и бивших југословенских република гостовали су у Новом Саду на усавршавању код академика Пилића. Руководилац је, првог у Србији, центра изврности, „Центар за математичка истраживања нелинеарних феномена”. Центар је 2020. године потврђен четврти пут. Под његовим руководством формирана је, 2016. године, Докторска школа математике у Србији. Корумоводилац је семинара "Богољуб Станковић" на департману за математику а на Математичком Институту САНУ је био руководиоц Одељења за математику 15 година. Од 1993 до 2015. је имао читав низ важних функција у МПНТР Србије. Председник је Огранка САНУ у Новом Саду, члан Извршног одбора САНУ, прдседник је Научног савета Фонда за науку.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Креирао је читав. низ предмета на редовним и докторским студијама математике. Главни је уредник часописа Novi Sad Journal of Mathematics као и Publ. Inst. Math. Beograd а члан је редакција још 6 међународних часописа од којих су 3 на Томпсон-Ројтерс листи часописа. Публиковао је преко 400 научних радова, од којих 200 радова са Томпсон- Ројтерс листе,

знатан број у првих десет посто са те листе. Има 6 монографија штампаних код познатих страних издавача и већи број универзитетских уџбеника. Био је члан великог броја комисија за изборе у највиша звања у земљи, као и професора на универзитету у Сеулу, Пердју универзитету, Универзитету у Бечу, Универзитету у Торину, Универзитету у Луизијани, Ла Лагуна универзитету, на универзитетима у Француској, као и на универзитетима у Скопљу, Загребу, Источном Сарајеву, Подгорици.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Био је председник савета ПМФ, заменик директора Института за Математику, члан Савета УНС-а као и дугогодишњи шеф катедре за Анализу. Члан је комисије за доделу Ђинђићеве награде на УНС-у. Награде: Октобарска награда града Новог Сада (1995); Награда ПМФ-а за научне активности (2009); Награда за животно дело (2016); Признање „Милутин Миланковић“ за област науке Покрајинске владе Војводине (2019); Захвалница на конференцији ”I Congress of Differential Equations, Mathematical Analysis and Applications CODEMA 2020”; Конференције ”International Conference on Generalized Functions”, на универзитету у Новом Саду (2010) и Универзитету у Генту (2020), су биле посвећене академику Стевану Пилиповићу за 60. односно 70. рођендан.

Одабране публикације

1. M. Nedeljkov, S. Pilipović, D. Scarpalezos, Linear Theory of Colombeau's Generalized Functions, Addison Wesley, Longman, 1998.
2. R. Carmichael, A. Kaminski, S. Pilipović, Boundary Values and Convolution in Ultradistribution Spaces, ISAAC Series on Analysis Applications and Computations, Vol. 1, World Scientific, 2007.
3. T. M. Atanacković, S. Pilipović, B. Stanković, D. Zorica, PART I- Fractional Calculus with Applications in Mechanics: Vibrations and Diffusion Processes, PART II-Wave Propagation, Impact and Variational Principles, ISTE - Wiley, 2014, London. (742 стр.).
4. S. Pilipović, B. Prangoski (2018) Complex powers for a class of infinite order hypoelliptic operators. *Disertationes Math.* 529 (2018), 58 pp.
5. S. Pilipovic, B. Prangoski, J. Vindas (2018) On quasianalytic classes of Gelfand-Shilov type. Parametrix and convolution, *J. Math. Pures et Appliq.*, 116, 174-210.
6. G. Hörmann, M. Oberguggenberger, S. Pilipović, (2006) Microlocal hypoellipticity of linear partial differential operators with generalized functions as coefficients. *Transactions of the American Mathematical Society*, 358 (8), pp. 3363- 3383.
7. S. Pilipović, N. Teofanov, (2004) Pseudodifferential operators on ultra-modulation spaces. *Journal of Functional Analysis*, 208 (1), pp. 194-228.
8. N. Đapić, M. Kunzinger, S. Pilipović, (2002) Symmetry group analysis of weak solutions. *Proceedings of the London Mathematical Society*, 84 (3), pp. 686-710.

Проф. др Јован (Коста) Поповић

Рођен 1954. у Новом Саду. Медицински факултет (МФ) Универзитета у Новом Саду (УНС) завршио 1979. Од 1980. запослен на МФ УНС. Одбранио магистарску тезу (1981) и докторску дисертацију (1986) из области фармакологије на МФ УНС. Специјалиста клиничке фармакологије од 1991. Редовни професор МФ УНС од 1999, где је био шеф Катедре за фармацију (2001-2010), шеф Завода за фармацију (2004-2010), продекан за акредитацију и контролу квалитета 2 мандата (2009-2015), шеф Завода за фармакологију, токсикологију и клиничку фармакологију (2010-2016).

Ванредни члан Академије медицинских наука (АМН) од 2010, редовни члан АМН од 2013, а члан Председништва АМН од 2019.

Професор емеритус УНС од 2020.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Аутор је или коаутор 12 уџбеника и 9 монографија коришћених на докторским студијама.

Први је са сарадницима применио системе диференцијалних једначина са нецелобројним изводима (истог и различитог реда) у фармакокинези класичних и наноструктурних лекова. Први је дао фракционе диференцијалне једначине (нецелог реда) за индивидуализацију терапије леукемије код деце метотрексатом. Унапредио је онколошку терапију нетоксичним плејотропним лековима помоћу култура хуманих канцерских ћелија и експерименталног модела фибросаркома код хрчака. Ментор 8 доктората, 10 магистарских, 6 специјалистичких и 21 мастер (2010-2020) радова. Руководилац или сарадник у 22 научно-истраживачке теме и пројекта (3 међународна). Аутор је 307 научних радова, (цитата 319; *h-index* 9).

Као члан Комисије за акредитацију и проверу квалитета (КАПК) био је координатор Поткомисије за поље медицинских наука (2015-2018). Рецензент КАПК 2008-2015 и од 2018-.

Добио је следеће награде и признања: УНС, захвалница за оснивање и развој студија фармације у Новом Саду (2008); МФ у Нишу, захвалница за допринос оснивању и развоју студија фармације у Нишу (2008); АМН, годишња награда за научно-истраживачки рад (2013); МФ УНС, награда најуспешнијим наставницима и сарадницима (2016).

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Доприноси настанку (2000-2001), акредитацији (2008, 2014) и двадесетогодишњем развоју студија фармације у Новом Саду, најпре у својству првог шефа Катедре за фармацију (током 10 година), а касније и шефа Завода за фармацију и продекана за акредитацију и контролу квалитета МФ. Такође, у својству продекана доприноси акредитацији МФ УНС (2014-2019) са 16 студијских програма.

Био је председник Комисије за науку Наставно-научног већа УНС (2001-2007), председник Већа за медицинске науке и ветеринарску медицину УНС (2007-2010), члан Сената (2007-2010) и члан Одбора за обезбеђење квалитета и интерну евалуацију УНС (2009-2015).

Успоставио сарадњу УНС са *University of Szeged* у Мађарској и *Prince of Songkla University* на Тајланду, у области фармације од 2010-.

Одабране публикације

1. Popović KJ, Popović DJ, Miljković D, Popović JK, Lalošević D, Čapo I. Co-treatment with nitroglycerin and metformin exhibits physicochemically and pathohistologically detectable anticancer effects on fibrosarcoma in hamsters. *Biomedicine and Pharmacotherapy* 2020; 130: 110510. (M21) IF 4.545.
2. Popović DJ, Lalošević D, Miljković D, Popović KJ, Čapo I, Popović JK. Caffeine induces metformin anticancer effect on fibrosarcoma in hamsters. *Eur Rev Med Pharmacol Sci* 2018; 22: 2461-2467. (M22) IF 2.387.
3. Popović DJ, Lalošević D, Miljković D, Popović KJ, Čapo I, Popović JK. Effect of metformin on fibrosarcoma in hamsters. *Eur Rev Med Pharmacol Sci* 2017; 21(23): 5499-5505. (M22) IF 2.387.
4. Popović JK, Spasić DT, Tošić J, Kolarović JL, Malti R, Mitić IM, Pilipović S, Atanacković TM. Fractional model for pharmacokinetics of high dose methotrexate in children with acute lymphoblastic leukaemia. *Comm Nonlinear Sci Numer Simulat* 2015, 22: 451-471. (M21a) IF 2.569.
5. Popović JK, Pilipović S, Atanacković TM. Two compartmental fractional derivative model with fractional derivatives of different order. *Comm Nonlinear Sci Numer Simulat* 2013; 18(9): 2507-2514. (M21a) IF 2.806.

Проф. др Љиљана Пешикан-Љуштановић

Рођена 22. новембра 1954. године у Фекетићу (Војводина). Мајка: Станка Пешикан (рођена Челебић), отац: Жарко Пешикан. Студије на Филолошком факултету у Београду окончала је 1979. године, на групи за југословенске и општу књижевност. Децембра 1982. године одбранила магистарски рад с темом „Рад Тома Маретића на изучавању народне књижевности“, на Филолошком факултету у Београду.

Од 1994. запослена на Филозофском факултету у Новом Саду. Докторску дисертацију „Змај Деспот Вук – мит, историја, песма“ одбранила је 2000. године на Филозофском факултету у Новом Саду. У звање редовног професора изабрана 2010. У звање професора емеритуса изабрана је 2021. године.

Најзначајнија достигнућа у настави, науци и струци

Професорка је објавила 300 радова у стручној и научној периодици, од тога 10 монографија и три приређене књиге, пре свега из области изучавања јужнословенског и балканског књижевног фолклора и интердисциплинарних студија о рефлексима традиционалне усмене књижевности и митско-обредне праксе балканских народа у српској и југословенској драматургији и позоришту. За свој научни рад добила је следеће награде: Златна повеља српске књижевности, из фонда Александра Арнаутовића за укупан рад (2009); Стеријина награда за театрологију „Јован Христић“, за књигу *Кад је била кнежева вечера* (2009); Награда „Сима Цуцић“, коју додељује Банатски културни центар, за најбоље дело из области изучавања књижевности за децу, за књигу *Госпођи Алисиној десној нози* (2013); Награда „Ђорђе Јовановић“ за најбоље дело из области књижевне критике и есејистике за књигу *Пишем ти причу*, коју додељује Библиотека „Ђорђе Јовановић“; Награда Вукове задужбине за науку за књигу *Пишем ти причу*, 2020.

Допринос развоју Универзитета у Новом Саду

Била је менторка 14 магистарских и 10 докторских теза и 42 мастер рада. Учествовала је на многобројним научним скуповима у региону и ван њега, ангажовала се у оквиру факултета и шире научне заједнице (руководила је Одсеком за српску књижевност, 2009–2012; била чланица Наставно-научног већа Филозофског факултета, 2009–2012; и чланица Стручног већа

за хуманистичке науке, 2016–2020; од 2009. до данас је главна и одговорна уредница *Лексикона српских писаца* при Матици српској; чланица је Управног одбора Матице српске и секретарка Лексикографског одељења у два мандата). О доприносу афирмацији Универзитета у Новом Саду сведоче и друштвена признања каква су награда Витез српске књижевности Општине Чајетина (2018) и повеља капетан Миша Анастасијевић (2019) за научни допринос српској и јужнословенским књижевностима, коју додељује Media Invent и РТВ Војводине, под покровитељством Привредне коморе Србије и Универзитета у Новом Саду и Београду.

Одабране публикације

1. *Змај Деспот Вук – мит, историја, песма*. Нови Сад: Матица српска, 2002.
2. *Кад је била кнежева вечера?*. Нови Сад: Музеј позоришне уметности Војводине, 2009.
3. *Усмено у писаном*. Београд: Београдска књига, 2009.
4. *Госпођи Алисиној десној нози*. Нови Сад: Филозофски факултет, Змајеве дечје игре.
5. *Пишем ти причу. Рефлекси усмене књижевности и традиционалне културе у писаној књижевности и савременој култури Срба*. Нови Сад: Академска књига, 2020.

In memoriam
Prof. dr Nada U. Perišić Janjić
(1942–2013)

*U ime njenih saradnika, kolega i studenata
Tatjana Đaković Sekulić,
redovni profesor Prirodno-matematičkog fakulteta*

Početkom juna 2013. godine iznenadila nas je vest o smrti Nade Perišić Janjić, dopisne članice VANU, profesora emeritusa Univerziteta u Novom Sadu. Iako je bila u penziji, koordinirala je radom Asocijacije centara za interdisciplinarne i multidisciplinarne studije i istraživanja (ACIMSI) i bila član Senata Univerziteta u Novom Sadu. Akademska zajednica, kolege, saradnici, studenti, po njenoj želji, nisu se oprostili sa njom mada im je ceo radni vek posvetila.

Imala je bogato nastavno iskustvo. Predavala je Opštu i neorgansku hemiju, kao i Hemiju novih materijala na Prirodno-matematičkom, Tehnološkom i Medicinskom fakultetu, na svim studentskim nivoima. Održala je preko 15.000 ispita. Uvek je sa ponosom isticala kako je radila sa velikim brojem studenata. Studenti će je pamtiiti kao izuzetnog predavača koji je uvek na jasan, ali jednostavan, prikladan i savremen način umeo da prenese znanje. Čak i oni kojima nije predavala rado su učili, pa i danas uče, iz njenog užbenika *Opšta hemija*.

U naučnom radu postigla je cenjene i u svetu zapažene originalne naučne rezultate. Spada u red najcitiranijih hemičara u Vojvodini (SCI index 409 za period 1966–2009. godine), ali i u one koji imaju najviše publikovanih radova u međunarodnim časopisima (122). Veliki broj tih radova objavljen je u saradnji sa kolegama u zemlji i inostranstvu (Poljska, Makedonija, Rumunija). Njen naučni rad obeležile su dve oblasti: spektrofotomerija i hromatografija. Bila je kreator i nosilac naučne problematike kojom se bavila. Magistrirala je (1970) i doktorirala (1973) u oblasti spektrofotometrije. Magistrski rad i doktorsku disertaciju uradila je u Institutu za nuklearna istraživanja, Vinča, u Laboratoriji za fizičku hemiju, a u saradnji sa naučnicima iz Instituta za geohemiju i analitičku hemiju Vernadski Akademije nauka SSSR (Moskva). Od kako se zaposlila 1966. godine, paralelno sa spektrofotometrijom, bavila se i hromatografijom koja je u to vreme naglo počela da se razvija. I sama je umela da kaže kako joj je oblast hromatografije donela najveću afirmaciju, bez obzira na to što je njen najcitiraniji rad objavljen iz rezultata do kojih je došla u

magistarskoj tezi. Rezultati koje je postigla u oblasti hromatografije citirani su u svetski poznatim knjigama i monografijama. Vodeće firme za proizvodnju hromatografske opreme i pribora njene rezultate uvrstile su u aplikacije koje se kao prikazi rezultata mogu naći na njihovim veb-sajtovima.

Uvek puna energije i entuzijazma, već kao relativno mlada, sa 35 godina postala je zamenik direktora Instituta za hemiju (1977–1979), zatim prodekan (1981–1983), pa dekan Prirodno-matematičkog fakulteta (1983–1985). Dekanski period joj je bio vrlo dinamičan, opterećen brojnim problemima finansijske prirode. Izuzetnim zalaganjem, kao dekan, uspela je da se izbori da se odobri gradnja nove zgrade Instituta za hemiju, geografiju i dekanata. Više od 20 godina bila je šef Katedre za opštu i neorgansku hemiju (1986–2009).

Kada je odlazila u penziju, sećam se, sebe je opisala sledećim rečima: „*Vaša profesorka je bila veštica, letela je na pet metli i terala nas da radimo*”. Mnogi od njenih saradnika složiće se da je bilo tako. Ali danas kad se osvrnem znam da smo radeći sa njom u međuvremenu odrasli i sazreli, ne samo kao ljudi, već i kao nastavnici i istraživači. Kada smo zastali umela je da nas pokrene i motiviše da nastavimo dalje. Stajala je uz nas i onda kada smo to očekivali, i onda kada smo to želeli, ali i onda kada to nismo ni znali.

Njen iznenadni odlazak kao istaknutog profesora Univerziteta i člana VANU veliki je gubitak za našu i svetsku nauku.

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад

378.4-057.4(497.113 Novi Sad)''2008/2017''

ДЕЦЕНИЈА од првих избора професора емеритуса на Универзитету у Новом Саду : биографије, активности и рад професора емеритуса / [уредници Радмила Маринковић-Недучин, Мирјана Војиновић Милорадов]. - Нови Сад : Универзитет, Клуб професора емеритуса, 2021 (Петроварадин : Футура). - 92 стр. : фотогр. ; 29 cm

Текст ћир. и лат. - Тираж 100.

ISBN 978-86-499-0246-6

а) Универзитет (Нови Сад) -- Професори емеритуси -- 2008-2017

COBISS.SR-ID 37471241

Универзитет у Новом Саду је настајао у посебном миљеу који су у војвођанским градовима стварале генерације високих интелектуалаца и институције од нарочитог националног значаја, чије се трајање мери вековима. Темелји високог образовања на простору данашње Аутономне покрајине Војводине и Србије у целини, постављени су ок о 1740. године, оснивањем Висарионовог колегијума (*Collegium Vissariono —Pawlovicsianum Petrovaradinense*) у Новом Саду. Међу најзначајнијим претечама данашњег новосадског универзитета су *Норма* - школа за образовање српских учитеља, основана 1778. године у Сомбору и *Преипарандија* основана 1812. године у Сент Андреји, чије је седиште 1816. године пресељено у Сомбор. Најзначајнију улогу у развоју научне мисли од 19. века имала је Матица српска - најстарија културна и научна институција српског народа, основана 1826. године у Пешти, која је 1864. године пресељена у Нови Сад. Развоју правне науке и правног образовања на простору данашње Војводине посебно је допринео Правни факултет у Суботици, основан 1920. године.

Велика синтеза вишевековних надања, визија, идеја и достигнућа у области науке и образовања одиграла се 1960. године када је Народна скупштина Републике Србије донела *Закон о оснивању Универзитета у Новом Саду*, којим су раније основани факултети повезани у јединствену новосадску академску заједницу.

Универзитет у Новом Саду повезује људе, простор и време. Данас представља једно од највећих образовних и научних средишта у Централној Европи, са више од 50.000 студената и 5.000 запослених на 14 факултета и два института, у четири историјска универзитетска града, Новом Саду, Сомбору, Суботици и Зрењанину.

The University of Novi Sad was being created in a special milieu, built by generations of foremost intellectuals, as well as institutions of particular national significance, in the cities of Vojvodina. Their duration is measured in centuries. The foundations of higher education in today's Autonomous Province of Vojvodina, and Serbia as a whole, were laid around 1740, with the establishment of the Visarion's Collegium (*Collegium Vissariono —Pawlovicsianum Petrovaradinense*) in Novi Sad. Among the most prominent forerunners of the University of Novi Sad were *Norma* —school for the education of Serbian teachers, founded in Sombor in 1778, and *Preparandija*, a teachers' college founded in 1812 in Sent Andreja, whose seat was moved to Sombor in 1816. The most significant role in the development of scientific thought from the 19th century onwards is held by *Matica Srpska*, the oldest cultural and scientific institution of the Serbian people, founded in 1826 in Pest, whose seat was relocated to Novi Sad in 1864. The development of legal science and education on the territory of today's Vojvodina was especially influenced by the Faculty of Law in Subotica, established in 1920.

The great synthesis of aspirations, visions, ideas and achievements in the field of science and education took place in 1960, when the National Assembly of the Republic of Serbia adopted the *Law on Establishment of the University of Novi Sad*, which brought together previously founded faculties into a unique academic community of Novi Sad.

The University of Novi Sad connects people, space and time. Nowadays, it is one of the largest educational and research centers in Central Europe, with more than 50,000 students and 5,000 staff at 14 Faculties and two Institutes, in four historic cities Novi Sad, Sombor, Subotica and Zrenjanin.